# கலாத்தியருக்கு எழுதின நிருபம்

மறுபடி சொல்லப்பட்டு,
விளக்கப்பட்டு,
இன்றைக்காக.

# GOOD NEWS

# கலாத்தியருக்கு எழுதின நிருபம்

**மறுபடி சொல்லப்பட்டு, விளக்கப்பட்டு, இன்றைக்காக.**

Hans-Jörg Ronsdorf

**குமாரன் உங்களை விடுதலையாக்கினால் மட்டுமே நீங்கள் மெய்யாகவே விடுதலையாயிருப்பீர்கள்.**

யோவான் 8:36

## புத்தக விவரம்

கலாத்தியருக்கு எழுதின நிருபம் இங்கே சொந்த வார்த்தைகளில் மறுபடி சொல்லப்படுகிறது, அதாவது விளக்கத்தோடு எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. இதன் உரையளவு, ஒரு வழக்கமான வேதாகம மொழிபெயர்ப்பிலுள்ள மூல வேதாகம உரையைவிட ஏறக்குறைய மூன்று மடங்கு நீளமானது.

முதல் பதிப்பு: ஏப்ரல் 2020

© Hans-Jörg Ronsdorf – அனைத்து உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்பட்டவை.

Albis 6 ½

87477 Sulzberg

hj-ronsdorf@t-online.de

www.hans-joerg-ronsdorf.de

ஜெர்மன் பதிப்பின் ISBN: 978-3-9820715-3-4

அட்டை வடிவமைப்பு: Tobias Stricker

## முதலாவதாக

பவுல் கலாத்தியருக்கு எழுதின நிருபத்தின் ஒரு **விளக்க மொழியாக்கத்தை** நீங்கள் கையில் வைத்திருக்கிறீர்கள். ஆசிரியனாக, நான் எழுதினவரின் நிலையில் என்னை வைத்துப் பார்க்கிறேன்; அவருடைய சிந்தனைகளை விளக்கமாகவும், ஆகவே விரிவாகவும் எழுத முயற்சிக்கிறேன். என் உரை மூல உரையைவிட ஏறக்குறைய மூன்று மடங்கு நீளமானது. வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால்: இந்த நிருபத்தை, அல்லது ஒவ்வொரு வசனத்தையும், ஒருவருக்குச் சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் நான் விளக்கினால், அது சரியாக நீங்கள் இங்கே வாசிக்கப்போவதாகவே இருக்கும்.

இதன் மூலம் நீங்கள் இந்த நிருபத்தின் செய்தியை இன்னும் நன்றாகப் புரிந்துகொண்டு, உங்கள் சொந்த வாழ்க்கையோடு அதன் தொடர்பைக் கண்டுகொள்வீர்கள் என்று நம்புகிறேன். ஏனென்றால் அதுதான் முக்கியம். என் உரை தேவனுடைய வார்த்தை அல்ல; பவுல் எழுதின மூல நிருபமோ முற்றிலும் வேறானது. அதை நீங்களே ஒரு வேதாகமத்தில் வாசிக்கலாம், அல்லது என் உரையோடு சேர்த்து இணையாக வாசிக்கலாம்.

ஆகவே இங்கே உங்களிடம் ஒரு வேண்டுகோள் – முன்னுரையை வாசிப்பதற்கு முன்பு: **ஒரு வேதாகமத்தைக் கையில் எடுத்து, முதலில் இந்த நிருபம் முழுவதையும் அதில் வாசியுங்கள்.** சத்தமாக வாசிப்பது உதவியாயிருக்கும். ஏதாவது புரியாவிட்டாலும், தொடர்ந்து வாசியுங்கள். இப்படி உங்களுக்கு ஒரு முதல் அபிப்பிராயம் கிடைக்கும், அல்லது உங்கள் நினைவு புதுப்பிக்கப்படும். நீங்களே காண்பீர்கள்: கலாத்தியர் – ஒருவேளை பவுலின் முதலாவதும் மிகப் பழமையானதுமான நிருபம் – மிக அழகான ஒரு நிருபம். அது சுவிசேஷத்தின் ஆழமான நரம்புகளைத் தொட்டு, அவைகளை முழுமையாக விரித்துக் காட்டுகிறது. **இது கிறிஸ்தவர்களோடு**

மட்டுமல்ல, யூதர்களோடும் முஸ்லிம்களோடும் பேசுகிற ஒரு நிருபம். சுவிசேஷம் என்றால் என்ன, அது மற்ற எல்லா மதங்களிலிருந்தும் எதில் வேறுபடுகிறது என்பதைச் சமயங்களுக்கிடையிலான உரையாடலில் காட்ட இது உதவுகிறது.

## என்ன நடந்திருந்தது?

புதிய ஏற்பாட்டின் பெரும்பாலான நிருபங்களுக்கு ஒரு காரணம் உண்டு. இங்கேயும் அப்படியே.

சற்று நேரம் அப்போஸ்தலரும் மிஷனரியுமான பவுலின் நிலையில் உங்களை வைத்துப் பாருங்கள். அவர் தம்முடைய உடன்ஊழியரோடு கடினமான பாதைகளில் தாரசு (Taurus) மலைத்தொடரைக் கடந்து, அனத்தோலியாவின் (Anatolien, துருக்கி) மலைகளில் கால்நடையாகப் பயணம் செய்கிறார். முற்றிலும் களைத்துப்போன நிலையில், அங்கே கலாத்தியா பகுதியிலுள்ள மனிதர்களைச் சந்திக்கிறார்; அவர்களுக்காகச் சிலுவையில் மரித்த கிறிஸ்துவை அவர்களுக்குப் பிரசங்கிக்கிறார். இந்த மனிதர்கள் – பவுலைப்போல அல்லாமல் – யூதர்கள் அல்ல. ஒருவேளை இவர்கள் யூதர்களையும் அவர்களுடைய வழக்கங்களையும் பழக்கங்களையும் அறிந்திருக்கலாம். இவர்களோ பல்வேறு விக்கிரகங்களை வணங்குகிறார்கள்; ஒரே மெய்யான தேவனை அறியாதிருக்கிறார்கள். சுவிசேஷச் செய்தி இந்த மனிதர்களின் இருதயத்தைத் தாக்குகிறது; அவர்கள் மனந்திரும்பி, தேவனிடத்திற்குத் திரும்பி, இயேசு கிறிஸ்துவின்மேல் ஜீவனுள்ள விசுவாசத்துக்கு வருகிறார்கள். இந்த விசுவாசம் ஜீவனுள்ளது; எல்லாச் சீஷர்களின் ஐக்கியத்தில் ஒரு புதிய வாழ்க்கையின் மூலம் அது காணப்படுகிறது.

சில காலத்துக்குப் பின்பு இது நடந்தது: பவுல் வெகுகாலத்துக்கு முன்பே வேறு இடத்துக்குப் பயணமாகப் போய்விட்டிருந்தார். இப்போது யூதக் கிறிஸ்தவப் போதகர்கள் (**யூதமயவாதிகள்**) இந்தக் கிறிஸ்தவர்களிடம் வந்து இப்படிக் கேட்டார்கள்: நீங்கள் உண்மையாகவே தேவனுடைய ஜனத்துக்குச் சொந்தமாக விரும்பினால், ஆபிரகாமின் பிள்ளைகளாகவும் அவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தின்

சுதந்தரவாளிகளாகவும் இருக்க விரும்பினால், இன்னும் ஒன்றே ஒன்றுதான் பாக்கி: நீங்கள் **விருத்தசேதனம்பண்ணப்பட** வேண்டும் (கிட்டத்தட்ட யூதர்களாக மாற வேண்டும்). விருத்தசேதனம் உடன்படிக்கையின் அடையாளமாயிருந்தது; இந்த உடன்படிக்கைக்கும் அதன் ஆசீர்வாதங்களுக்கும் கடமைகளுக்கும் உட்பட்டிருக்க, ஆபிரகாமின் காலம் முதல் ஒவ்வொரு இஸ்ரவேலனுக்கும் அது கட்டாயமாயிருக்கிறது.

## இந்த யூதக் கிறிஸ்தவப் போதகர்கள் (யூதமயவாதிகள்) எதைப் போதித்தார்கள்?

இந்தக் கிறிஸ்தவ யூதர்கள் கிறிஸ்துவைப் புறக்கணிக்கவில்லை. ஆனால் பவுலையும் **அவருடைய சுவிசேஷத்தையும்** புறக்கணித்தார்கள். நியாயப்பிரமாணத்தின் நல்ல கிரியைகளினால் ஒருவன் தேவனுக்கு முன்பாக நீதிமானாக்கப்படுகிறான் என்றும் அவர்கள் போதிக்கவில்லை. **விருத்தசேதனத்தின் மூலம்தான் ஒருவன் உண்மையாகவே தேவனுடைய ஜனத்துக்குச் சொந்தமாகிறான்** என்று அவர்கள் போதித்தார்கள்.

ஒருவரோடொருவர் சமூகமாகப் பழகுவதும் (அதாவது யூதர்களுக்கும் புறஜாதிகளிலிருந்து வந்த கிறிஸ்தவர்களுக்கும் இடையில்) இதனால் எளிதாகும் என்றார்கள். யூதர்கள் புறஜாதிகளோடு, அதாவது விருத்தசேதனமில்லாதவர்களோடு, ஒரே பந்தியில் சாப்பிடவில்லை. அது மோசேயின் கட்டளை அல்ல, மனிதர் கூட்டிச்சேர்த்த ஒரு யூதமயவாதக் கட்டளையாயிருந்தபோதிலும்.

கிறிஸ்துவின் வருகையோடு மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தின் காலம் முடிந்துவிட்டது என்பதை இந்த யூதமயவாதிகளால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை, புரிந்துகொள்ள மனதுமில்லை. ஆபிரகாமின் வாக்குத்தத்தங்களைப் பரப்ப தேவன் யூத தேசத்தின் மூலமாக மட்டுமே கிரியை செய்கிறார் என்று அவர்கள் நினைத்தார்கள். அதற்கு எதிரான பவுலின் வாதம் இது: **தேவனுடைய இரட்சிப்பின் திட்டத்தில் நியாயப்பிரமாணம் இப்போது தன் நோக்கத்தை நிறைவேற்றிவிட்டது**; ஆகவே அதைக் கைக்கொள்வது தவறு. புறஜாதிகள் அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்பதும் தவறு. தேவன் இன்னும் தேசியவாத முறையில், அதாவது இஸ்ரவேலின் மூலமாக, கிரியை

செய்கிறார் என்று நம்புவது தவறு. தேவனுடைய ஜனம் இப்போது எல்லாத் தேசங்களிலிருந்தும் வந்த மனிதர்களால் ஆனது.

குறைந்தது மூன்று காரணங்களுக்காகப் பவுல் யூதமயவாதிகளையும் அவர்களுடைய போதனையையும் கண்டிக்கிறார்: (1) **கிறிஸ்துவின் மீட்பின் கிரியையின் பூரண போதுமையையும் உலகளாவிய தன்மையையும்** அவர்கள் புரிந்துகொள்ளவில்லை. (2) கிறிஸ்துவும் ஆவியானவரும் மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தையும் அதன் தேசியத் தன்மையையும் வெகுவாக மிஞ்சுகிறார்கள் என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொள்ளவில்லை. (3) தேவன் எல்லா விசுவாசிகளுக்கும் (யூதர்களுக்கும் புறஜாதிகளுக்கும்) பரிசுத்த ஆவியானவரைக் கொடுக்கிறார் என்பதையும் அவர்கள் அறிந்துகொள்ளவில்லை. இதன் விளைவு: கிறிஸ்தவர்கள் நியாயப்பிரமாணத்தால் நடத்தப்பட வேண்டியதில்லை. அதற்குப் பதிலாக அவர்களுக்கு ஆவியானவர் இருக்கிறார்; அவர் அவர்களை ஒழுக்க நியாயப்பிரமாணத்துக்கு (உதாரணமாக, ஓய்வுநாள் கட்டளை தவிர்த்த பத்துக் கட்டளைகளுக்கு) ஏற்ற விதத்தில் நடத்துகிறார். அதை நிறைவேற்றவும் செய்கிறார் – ஆனால் அதைத் தம் இலக்காகக் கொண்டிருப்பதில்லை. **ஆவியானவரின் நடத்துதல் மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்துக்குத் திரும்ப அழைத்துச் செல்வதில்லை; கிறிஸ்துவின் பிரமாணமும் தேவனுடைய ஆவியானவரும் புதிய சிருஷ்டியின் வாழ்க்கை நெறியாகிற ஒரு வாழ்க்கைக்குள் அது வழிநடத்துகிறது.**

ஒரு யூதக் காலை ஜெபம் (சில) யூதர்கள் தங்களைப் பற்றி எப்படி நினைத்தார்கள் என்பதைக் காட்டுகிறது:

நித்தியரே, எங்கள் தேவனே, உலகத்தின் ராஜாவே, என்னைப் புறஜாதியானாக **அல்லாமல்** சிருஷ்டித்தவரே, நீர் ஸ்தோத்திரிக்கப்படுவீராக. நித்தியரே, எங்கள் தேவனே, உலகத்தின் ராஜாவே, என்னை அடிமையாக **அல்லாமல்**

சிருஷ்டித்தவரே, நீர் ஸ்தோத்திரிக்கப்படுவீராக. நித்தியரே, எங்கள் தேவனே, உலகத்தின் ராஜாவே, என்னை ஸ்திரீயாக **அல்லாமல்** சிருஷ்டித்தவரே, நீர் ஸ்தோத்திரிக்கப்படுவீராக.

இது தேசியப் பெருமை; இது சமூக அந்தஸ்தும் பாலின அடிப்படையிலான பாகுபாடும். இந்த நிருபத்தில் கற்றுக்கொள்ள முடிகிறபடி, பவுல் இதற்கு எதிராகத் தீவிரமாகச் செயல்படுகிறார்.

## பவுலை இவ்வளவு கலங்கடிப்பது எது?

வேறு எந்த நிருபத்திலும் இந்த யூதமயவாத நியாயப்பிரமாண போதகர்களை மறுத்துக் கண்டிப்பதில் பவுல் இவ்வளவு தீவிரமாயிருக்கவில்லை. **சுவிசேஷத்தின் சத்தியமும் தனித்தன்மையும் கைவிடப்பட்டுப்போவதைக் கலாத்தியர் கவனிக்கவில்லை.** அவர்கள் கிறிஸ்துவை வைத்துக்கொள்ள விரும்பினார்கள்; ஆனால் அவர்களுக்கு மோசேயும் விருத்தசேதனமும் தேவை என்று அவர்கள் மனதில் விதைக்கப்பட்டது. அப்போதுதான் அவர்கள் உண்மையாகவே ஆபிரகாமின் குமாரராயிருந்து, தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட தேவஜனத்துக்குச் சொந்தமாயிருப்பார்களாம்.

கலாத்தியர் **இயேசுவோடு மோசேயையும்** தெரிந்துகொண்டதன் மூலம், நமக்குக் கிறிஸ்து தேவை என்பதையே யூதமயவாதிகள் அழித்துவிடுகிறார்கள். பவுல் தெளிவாகச் சொல்லுகிறார்: “நீதியானது நியாயப்பிரமாணத்தினால் வருமானால், கிறிஸ்து மரித்தது வீணாயிருக்குமே” (2:21), மேலும்: “நீங்கள் விருத்தசேதனம்பண்ணிக்கொண்டால், கிறிஸ்துவினால் உங்களுக்கு ஒரு பிரயோஜனமுமிராது” (5:2). ஆவியில் வெளிப்படும் தேவனுடைய வல்லமையை மறுதலிப்பதைக் குறித்துப் பவுல் சொல்லுகிறார்: “ஆவியினால் நடத்தப்படுவீர்களானால், நீங்கள் நியாயப்பிரமாணத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களல்ல” (5:18). இதன் அர்த்தம்: ஆவியானவரைத் தெரிந்துகொள்ளுகிறவர்களுக்கு அவருடைய நியாயப்பிரமாணம் தேவையில்லை; இயேசுவைத் தெரிந்துகொள்ளுகிறவர்கள் மோசேயைத் தெரிந்துகொள்வதில்லை. இரண்டையும் வைத்துக்கொள்ள முடியாது. பவுலின் செய்தி சமரசமற்றது: **கிறிஸ்து மாத்திரமே.**

## பவுல் எந்த வகையான நியாயப்பிரமாணத்தைக் கண்டிக்கிறார்?

மோசேயின் நியாயப்பிரமாணமாகிய தோராவைப் பற்றிப் பேசும்போது, அது பரிசுத்தமானதும் நல்லதுமானது என்பதை உறுதியாகப் பிடித்துக்கொள்வது முக்கியம். அதில் பத்துக் கட்டளைகள் மட்டுமல்ல – அது மோசேயின் ஐந்து புஸ்தகங்கள் முழுவதையும் உள்ளடக்குகிறது. இஸ்ரவேலின் அண்டை ஜனங்களோடு ஒப்பிடும்போது, அது ஒழுக்க ரீதியாகவும் நெறி ரீதியாகவும் தனித்தன்மையுள்ளதும் மேன்மையானதுமாயிருக்கிறது. இன்றுவரை. ஜெர்மனியின் அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலும்கூட அதன் நல்ல செல்வாக்கைக் காணலாம். நியாயப்பிரமாணத்தையும் அதைச் செய்ய எடுக்கப்படும் ஒவ்வொரு முயற்சியையும் பவுல் ஒருபோதும் கண்டிக்கமாட்டார். நியாயப்பிரமாணம் தேவன் தம்முடைய ஜனமாகிய இஸ்ரவேலுக்குக் கொடுத்த அற்புதமான ஈவு. பவுல் அதைக் கைக்கொண்டார். ஒருவன் அறியாமல் அதை மீறியிருந்தால், மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தின் பலி ஆராதனை மன்னிப்பைக் கொண்டுவர முடிந்தது.

**பரிசேயர்** நியாயப்பிரமாணத்தோடு மனிதக் கட்டளைகளைக் கூட்டி, வாழ்க்கையின் கூடுமானவரை அதிகமான பகுதிகளை – கைகழுவுதல் வரை – பக்தியோடு ஒழுங்குபடுத்த முயன்றார்கள். இந்தக் கடமையைத் தங்கள்மேலும் மக்கள்மேலும் சுமத்தினார்கள். அவர்கள் இயேசுவின் காலத்திலிருந்த ஒரு யூதக் குழுவினர்; நியாயப்பிரமாணத்தை மிகவும் கண்டிப்பாக எடுத்துக்கொண்டார்கள் – எல்லா யூதர்களும் அப்படி இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பினார்கள். ஒருவிதமான பக்தி இயக்கம். பவுலும் ஒருகாலத்தில் அவர்களில் ஒருவராயிருந்தார். கிறிஸ்து அவருடைய வாழ்க்கைக்குள்

வரும்வரை ஒரு வைராக்கியக்காரர். இயேசு அவர்களை ஊடுருவிப் பார்த்ததால் அவரோடு அவர்களுக்குப் பிரச்சினைகள் இருந்தன. **மனிதக் கட்டளைகளை** அவர் வெளிப்படையாகக் கண்டித்தார். **தேவனிடத்திலும் பிறனிடத்திலும் அன்புகூருதல்** என்ற பெரிய கட்டளைகளை அவர்கள் அலட்சியம் செய்ததையும் கண்டித்தார். இந்த மிக முக்கியமான கட்டளைகள் வழியில் விடப்பட்டன. பரிசேயரைப் பற்றியும் அவர்களுடைய சட்டவாதத்தைப் பற்றியும் இயேசு என்ன நினைத்தார் என்பதை மத்தேயு 23-ல் வாசிக்கலாம்.

கலாத்தியரில் சட்டவாதம் (Legalismus) என்பது, தேவனுக்குப் பிரியமாயிருக்க மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தைப் பற்றிக்கொண்டிருப்பதாகும். ஆனால் இதை வெறுமனே விதிகளில் பிடிவாதமாயிருப்பது என்று புரிந்துகொள்ளக்கூடாது. இந்தச் சட்டவாதத்தில் தவறானது, **அது கிறிஸ்துவையும் ஆவியானவரையும் ஓரங்கட்டுகிறது என்பதே.** அது தவறு; ஏனென்றால் (1) கிறிஸ்துவில் ஆவியானவர் மூலமாக மோசேயின் நியாயப்பிரமாணம் நிறைவேறி, ஆகவே நிரந்தரமாகக் கடந்தகால வரலாறாகிவிட்டது என்பதை அது புரிந்துகொள்வதில்லை. மேலும் (2) யூதமயவாதிகள் **புறஜாதிகளை யூதர்களாகும்படி கட்டாயப்படுத்துவதும்** (விருத்தசேதனத்தின் மூலம்) தவறு. அந்த வகையில், இந்த யூதமயவாதிகள் கொண்டிருந்த, தேசியவாத வடிவங்களோடுகூடிய, வேதாகமத்துக்கு முரணான நியாயப்பிரமாணப் பார்வையைப் பவுல் தாக்குகிறார்.

## நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகள் என்றால் என்ன?

அவை யூதமயவாதிகளின் நடத்தைகள் அல்லது நடைமுறைகள்; ஒருபுறம் அவை மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தோடு ஒத்துப்போகின்றன. ஆனால் கிறிஸ்துவின் மீட்பின் கிரியையும் ஆவியானவரின் நடத்துதலும் அன்றாட வாழ்க்கைக்குப் போதாதவை என்று சொன்னது தவறாயிருந்தது.

“நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகள்” என்பவை, இப்போது கிறிஸ்துவாலும் ஆவியானவராலும் ஓரங்கட்டப்பட்ட ஒரு நியாயப்பிரமாணம் கட்டளையிடுகிற செயல்கள். மேலும் “நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகள்” யூதர்களுக்கும் யூதரல்லாதவர்களுக்கும் இடையில் எல்லைகளை எழுப்புகிற யூத நடைமுறைகள். தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணம் பிரிக்கிற சமூக எல்லைகளில் கவனம் செலுத்துவதில்லை. மாறாக, எல்லா மனிதருக்கும் வெளிப்படுத்தப்பட்ட தேவனுடைய சித்தத்தை அதில் காணலாம்.

## இன்றைய சட்டவாதம்

கெல்த்தியரின் (Kelten), அதாவது கலாத்தியரின், பிரச்சினையை 2000 வருடங்களுக்குப் பிந்திய நம்முடைய காலத்துக்கும் கலாச்சாரத்துக்கும் **அப்படியே** மாற்றிப் பொருத்த முடியாது. ஆனாலும் இன்று நமக்குப் பாடங்கள் உண்டு. கேள்வி இதுதான்: தேவனுடைய மகிமைக்காக நாம் எப்படி வாழலாம்? மோசேயின் நியாயப்பிரமாணமோ பத்துக் கட்டளைகளோ அதில் நமக்கு உதவ முடியாதா?

கலாத்தியரின் பதில் இது: **நமக்குள் இருக்கும் கிறிஸ்துவும் நமக்குள் இருக்கும் தேவனுடைய ஆவியானவரும்** “**ஆவியின் கனியை**” பிறப்பிக்கிறார்கள். நம்முடைய அன்றாட வாழ்க்கையில். இது **கிறிஸ்துவின் பிரமாணத்துக்கு** ஏற்றது.

பல கிறிஸ்தவர்களுக்குள் சிந்தனையிலும் உணர்விலும் ஓர் உள்ளான இயக்கம் நடக்கிறது: இலவசமாக அருளப்பட்ட கிருபையிலிருந்து சாதனை முறைக்கு நகர்ந்துவிடுகிறார்கள்; அவர்கள் இன்னும் அதிக தேவபயமுள்ளவர்களாகவும் தேவனுக்கு இன்னும் சமீபமாகவும் இருக்க விரும்புகிறார்கள். செயல்பாடு தங்களைக் கட்டியெழுப்புகிறது, தங்களுக்கு நன்மை செய்கிறது என்று உணருகிறார்கள். ஆனால் தங்களுக்கு ஒருவித போலிப் பரிசுத்தத்தின் அல்லது ஆவிக்குரிய தன்மையின் உணர்வைக் கொடுப்பது தங்கள் சொந்தச் சாதனையும் கடமை நிறைவேற்றமுமே என்ற வஞ்சனையை அவர்கள் கவனிப்பதில்லை. ஆனால் நாம் கிறிஸ்துவில் எல்லாவற்றையும் உடையவர்களாயிருக்கிறோம், எல்லாமுமாயிருக்கிறோம் – அவரும் நமக்குள் இருக்கிறார். அதோடு எதையும் கூட்ட முடியாது.

சட்டவாதத்தை நாம் எப்படி அடையாளம் காண்பது? **கிறிஸ்துவின் பூரண போதுமையையும் அவருடைய மீட்பின் கிரியையையும் பற்றியும், நம்முடைய அன்றாட கூட்டு வாழ்க்கைக்குப் பரிசுத்த ஆவியானவர் மையமாயிருப்பதைப் பற்றியும் சுவிசேஷம் சொல்லுகிற மையச் சத்தியங்களை அலட்சியம் செய்கிற** நடைமுறைகள், மனப்பான்மைகள், கோரிக்கைகள், நிபந்தனைகள், இறையியல் கருத்துகள் ஆகியவற்றை நாம் தேடிப் பார்க்கிறோம்.

நம்முடைய சபைகளில் நமக்குப் பிடிக்காத, இடைஞ்சலான விதிகளையோ கட்டாய ஒழுங்குகளையோ வெறுமனே தேடுவது என்று இதற்கு அர்த்தமல்ல. விதிகள் உண்மையில் ஆவிக்குரிய வளர்ச்சிக்கு நல்லதாயிருக்கலாம். நல்ல விதிகள், பழக்கங்கள் என்ற அர்த்தத்தில் புரிந்துகொள்ளப்பட்டு வாழப்படும் சட்டவாதம் தன்னிலே கெட்டதல்ல. ஆகவே இந்த வார்த்தையைக் கவனமாகப் பயன்படுத்த வேண்டும். ஏனென்றால் ஒரு கிறிஸ்தவர் தவறாமல் வேதாகமத்தை வாசித்து, தவறாமல் ஜெபித்து, தவறாமல் ஆராதனைக்குச் சென்றால், அது பரிசேயருடைய அல்லது கலாத்தியாவிலிருந்த யூதமயவாதிகளுடைய சட்டவாதம் அல்ல. தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் ஒழுக்கக் கட்டுப்பாடு பிரயோஜனமானது, அநேகமுறை அவசியமானது. ஆனாலும் சில காரியங்கள் கத்திமுனையில் நடப்பதுபோல. இவைகளைச் செய்வதால் கிறிஸ்தவர்கள் மத்தியில் நான் முக்கியமானவன் என்றும், தேவன் என்னை அதிகமாக நேசிக்கிறார் அல்லது எனக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கிறார் என்றும் நினைத்து நான் இவைகளைச் செய்தால், நான் மதப்பற்றின் கண்ணியில் விழுந்துவிட்டேன். நல்லவைகள் பல சட்டவாதமாக மாறக்கூடும். இருதயத்திலிருந்து வராத ஒரு வெளிப்புற வடிவமாக. தேவன்மேலுள்ள அன்பிலிருந்து வராததாக. நல்ல ஆவிக்குரிய பழக்கங்கள் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையின்

உறுதியான அங்கம்; அவை சட்டவாதம் அல்ல. ஆனால் அவை அப்படி மாறக்கூடும்.

## இந்த நிருபம் இன்றைக்கு என்ன பாடம் சொல்லுகிறது?

கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் அடிச்சுவடுகளில் நாம் அவரைப் பின்பற்றுவது **விசுவாசத்தில்** நடக்கிறது. பிதாவின்மேல் நம்பிக்கை வைப்பதில். இயேசுவின் கையைப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிற பிள்ளைகளைப்போல.

நாம் முழுமனதோடு ஒப்புக்கொடுத்திருந்தாலும், சொந்தப் பெலத்தினால் நன்மை செய்ய நமக்கு **இயலாமை** இருக்கிறது என்பதை நாம் அறிந்திருக்கிறோம். கிறிஸ்தவர்களாகவும், முக்கியமாகக் கிறிஸ்தவர்களாகவே. ஆகவே நாம் மதச் சாதனை அழுத்தத்துக்குள் நம்மை வைத்துக்கொள்வதில்லை. நாம் வேஷம் போடுவதில்லை. மாயம் சட்டவாதத்தின் சகோதரன். நமக்கும், மற்றவர்களுக்கும், நம் இருதயங்களை அறிந்த தேவனுக்கும் முன்பாக நாம் உண்மையுள்ளவர்களாயிருக்கிறோம். நாம் அவரை நேசிக்கிறோம் என்று அவர் அறிந்திருக்கிறார். இயேசுவின் மிகக் கடினமான வேளையில் முழுவதுமாகத் தோற்றுப்போன பேதுருவைப்போல. ஆனாலும் தவறுகளும் தோல்விகளும் இருந்தபோதிலும் பேதுரு இயேசுவை நேசித்தான். ஆகவே: **பரிசுத்தமாகுதல் பற்றிய மன அழுத்தத்தை** நம் வாழ்க்கைக்குள் நுழைய விடமாட்டோம். அது பெருமைக்கோ, அவநம்பிக்கைக்கும் தோல்வி பயத்துக்கோ விளைநிலம். நாம் சுதந்திரத்திலும் கிருபையிலும் வாழ்கிறோம். **நம்முடைய எல்லாத் தவறுகளோடும், எல்லாப் பலவீனங்களோடும், ஆம், நாம் செய்கிற எல்லாப் பாவங்களோடும் நாம் என்றென்றைக்கும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறோம். ஏனென்றால் நம்முடைய பாவங்களுக்காக மரித்த கிறிஸ்துவுக்கு நாம் சொந்தமாயிருக்கிறோம்.**

தேவன் நமக்குக் கொடுக்கிற ஒன்றும், நம்முடைய உண்மைத்தன்மைக்கோ சாதனைக்கோ உறுதிக்கோ அவர் கொடுக்கும் பதில் அல்ல. எல்லாவற்றையும் நாம் – ஒவ்வொரு தேவனுடைய பிள்ளையும் – விசுவாசத்தின் அடிப்படையில் பெறுகிறோம், அனுபவிக்கிறோம், ருசிக்கிறோம், அடைகிறோம். நம்முடைய தேவன்மேல் வைக்கும் பிள்ளைபோன்ற, ஏறக்குறையக் கண்மூடித்தனமான நம்பிக்கையின் அடிப்படையில். விசுவாசம் தேவனுடைய இருதயத்தை அசைக்கிறது. அதுவே அவருக்கு முக்கியம். இப்படி நாம் அவருக்கு மகிமை செலுத்துகிறோம். இதைச் சொல்லுகிற விசுவாசம்: எங்களுக்கு இயேசுவும் ஆவியானவரும் தேவை, வேறொன்றும் இல்லை.

குமாரத்திகளாகவும் குமாரராகவும் தேவனுடைய நிபந்தனையற்ற ஏற்றுக்கொள்ளுதலில் வாழ்வது சுதந்திரம். சுதந்திரத்தில் நாம் முதிர்ச்சியடைகிறோம். நல்ல கனி காணப்படுகிறது. **கிறிஸ்து நமக்குள் உருவாகிறார்.**

## மதச் சட்டவாதத்துக்கும் கிறிஸ்தவச் சட்டவாதத்துக்கும் உதாரணங்கள்

நம்முடைய காலத்திலிருந்து உதாரணங்களைச் சொல்வது எப்போதும் சுவாரஸ்யமானது. ஏனென்றால் சட்டவாதத்துக்குப் பலவிதமான வடிவங்கள் உண்டு. அதிக அளவிலோ, மீதமிருக்கும் சிறு அளவிலோ. தனிப்பட்ட வாழ்க்கையிலும் கூட்டு வாழ்க்கையிலும்.

நல்ல கிரியைகளினால் இரட்சிப்பைச் சம்பாதிக்க முயலுகிற இடத்தில்தான் மிகத் தெளிவாகத் தெரிகிற, மிகப் பரவலான சட்டவாதத்தை நான் சந்தித்திருக்கிறேன். ஆனால் இரட்சிப்பை நாம் தகுதியினாலோ, மனித மத்தியஸ்தத்தினாலோ, சாக்கிரமெந்துகளினாலோ பெறுவதில்லை. நாம் அதைக் கிறிஸ்துவின் மூலமாக மாத்திரமே பெறுகிறோம்.

தேவனைக் கனம்பண்ணுகிறபடி வாழ சட்டவாதம் தெரிந்துகொள்ளப்படுவதைப் பற்றியும் கலாத்தியர் நிருபம் பேசுகிறது. தேவனுடைய ஜனத்துக்குச் சொந்தமாக விரும்புகிறவனுக்குத் தகுந்தபடி வாழ்வதற்காகவும். இந்த வகையான சட்டவாதத்தையும் பவுல் முதலாவதைப் போலவே புறக்கணிக்கிறார். நான் சொல்லும் உதாரணங்களை, ஒருவர் விரும்பினால், தவறாகப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

உதாரணம்: வேதாகமத்தை வாசிக்கவும் ஜெப நேரங்களைக் கொண்டிருக்கவும் அரிதாகவே, அல்லது ஒருபோதும், நேரம் கிடைக்காதபோது. அமைதி நேரம் அடிக்கடி தவறிப்போகும்போது. விரும்பாமலோ, அசட்டையினாலோ. அப்போது குற்ற உணர்வுகள் எழலாம். ஒருவர் குற்றவாளியாகவோ தகுதியற்றவராகவோ உணருகிறார். தன்னைத் தோல்வியடைந்தவராக உணருகிறார். ஆனால் கிறிஸ்துவில் நாம் குமாரராகவும் குமாரத்திகளாகவும் நிபந்தனையின்றி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதை

நாம் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்பதையே இது காட்டுகிறது. பிதாவோடுள்ள இந்த உறவு உறுதியாக நிற்கிறது. எப்போதும்! எந்த நேரத்திலும் நாம் நேசிக்கப்படுகிறோம், 100 % ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறோம். நிச்சயமாக வேதவாசிப்பும் ஜெபமும் முக்கியமானவை. ஆனால் முதல் நூற்றாண்டுகளிலிருந்த பெரும்பாலான கிறிஸ்தவர்களிடம் வேதாகமம் இல்லை; ஆனாலும் அவர்கள் இயேசுவுக்குப் பலனுள்ள சாட்சிகளாயிருந்தார்கள்; பரிசுத்த ஆவியானவரின் வல்லமையில் அவர்களுடைய விசுவாசம் அன்பினால் கிரியை செய்தது.

உதாரணம்: பரிசுத்த ஆவியானவரில் இயற்கைக்கு மேம்பட்ட அனுபவங்கள் உண்டு: எழுப்புதல்கள், சுகமாக்குதல்கள், அற்புதங்கள், ஆவியில் எடுத்துக்கொள்ளப்படுதல்கள், அந்நியபாஷை பேசுதல், விசேஷ ஜெப அனுபவங்கள். இப்படிப்பட்டதை அனுபவித்து, பின்பு சிறிது காலம் அப்படி எதையும் அனுபவிக்காதவர், இப்போது தான் குறைவாக நேசிக்கப்படுகிறதாக முடிவு செய்யக்கூடாது. இந்த அனுபவங்கள் ஒருவர் அதிகமாகவோ குறைவாகவோ நேசிக்கப்படுகிறார் என்பதை ஒருபோதும் நிரூபிப்பதில்லை. அவை வராவிட்டாலும், தேவனோடுள்ள நம்முடைய உறவில் எதுவும் மாறுவதில்லை. காரணங்களைத் தேடலாம், ஆனால் அதைக் குறித்து ஒருபோதும் அவநம்பிக்கை அடையக்கூடாது.
**நாம் தரிசித்து அனுபவிப்பதினால் அல்ல, விசுவாசத்தினால் வாழ்கிறோம்.**

ஒரு “முழுமையான” அல்லது “சரியான” கிறிஸ்தவராயிருக்க ஒரு கிறிஸ்தவருக்கு இன்ன அனுபவங்களோ அறிவோ (உதாரணமாக ஆவியின் ஞானஸ்நானம், அந்நியபாஷை பேசுதல்) வேண்டும் என்று ஒருவரும் கட்டளையிடக்கூடாது. ஒரு “உண்மையுள்ள” கிறிஸ்தவராயிருக்க கர்த்தருடைய பந்தியை எப்படிப் புரிந்துகொண்டு அனுசரிக்க வேண்டும் என்று ஒருவரும் ஆணையிடக்கூடாது. அதுபோலவே

தலைமுடி, உடை பற்றிய நியமங்களையோ, ஆராதனை முறைகளையோ, இருக்கை ஒழுங்குகளையோ ஒருவரும் கட்டாயப்படுத்தக்கூடாது. உலகத்திலிருந்து பிரிந்திருக்கும்படி, அரசியல் விஷயத்தில் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று ஒருவரும் ஒரு கிறிஸ்தவரை நெருக்கக்கூடாது. வேதாகம அறிவுரைகளின் எல்லைக்குள் பெரிய சுதந்திரம் உண்டு. எது அனுமதிக்கப்பட்டது, எது அனுமதிக்கப்படவில்லை என்ற விஷயத்தில் ஒவ்வொரு குறுக்கமும் பயமும் ஒரு சட்டவாத, பலவீனமான விசுவாசத்தைக் காட்டுகிறது; தேவனுடைய குமாரருக்கும் குமாரத்திகளுக்கும் உரிய முழு முதிர்ச்சிக்கு அது ஏற்றதல்ல.

இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் ஒருவருக்கொருவர் ஐக்கியத்தை மறுப்பதற்குக் காரணமாகும்போது, அப்பம் பிட்குதலிலும்கூட, அது பரிசேய, யூதமயவாதச் சட்டவாதம். **சிலர் உள்ளே, மற்றவர்கள் வெளியே.** கலாத்தியர் நிருபம் வலியுறுத்துகிற ஒருமைப்பாட்டைப் (3:28) பார்க்கும்போது, இது ஒரு அவமானம்.

மற்றவர்களைக் கண்டித்துத் தகுதியிழக்கச் செய்கிற நியாயந்தீர்க்கும் ஆவி, சரியாக யூதமயவாதிகளின் மனப்பான்மையே. அவர்கள் சொன்னார்கள்: நீ விருத்தசேதனம்பண்ணப்பட்டிருந்தால், நீ உள்ளே இருக்கிறாய், எல்லாம் சரி (நியாயப்பிரமாணம் வேறு என்ன சொன்னாலும் பரவாயில்லை). ஒருவர் வாழும் பக்தி முழுவதும் மனித வடிவங்களையும் ஆராதனை முறைகளையும் கடைப்பிடிப்பது மட்டுமே என்றால், அது மனிதருக்கும் தேவனுக்கும் முன்பாக மாயமாகச் சீரழிகிறது.

**கிறிஸ்துவில் உள்ள வாழ்க்கைக்கும், ஆவியானவரின் சந்தோஷத்துக்கும் சுதந்திரத்துக்கும் எதிராகச் செயல்படாதவரை, அவைகளை அணைத்துப்போடாதவரை, பல அணுகுமுறைகள் நல்லவையே.**

இன்று சட்டவாதம் அவ்வளவாகப் பேசப்படும் விஷயம் அல்ல. மாறாக அதற்கு எதிரான எதிர்வினைதான்: எதையும் கடைப்பிடிக்க வேண்டியதில்லை, சுதந்திரம் பொறுப்புணர்வில்லாத சுயநல, தனிநபர்வாத வாழ்க்கைமுறையில் முடிகிறது. இப்படிச் சுதந்திரம் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்டு ஆபத்தாகிறது. நாம் மறுபக்கமாகக் குதிரையிலிருந்து விழுந்துவிடாதபடி, பவுல் இந்த நிருபத்தில் இதைச் சுட்டிக்காட்டுவார்.

**நிறைவாக**: இல்லை, கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் அடிக்கடி சொல்லப்படுவதுபோல நன்றியுணர்வினால்கூட நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றுவதில்லை. ரோமர் 8:4 காட்டுகிறபடி, உண்மை இதுதான்: கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றி, ஆவியினால் நடத்தப்படுகிறவர்கள், தேவனுடைய முதிர்ந்த குமாரராக, நியாயப்பிரமாணத்தின் ஒழுக்கக் கோரிக்கைகளை இயல்பாகவே நிறைவேற்றுகிறார்கள். தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணமும் ஆவியானவரின் கிரியையும் எப்படி ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட முடியும்? ஆனால் அவர்கள் ஒழுக்க நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றுவது அது அவர்களுடைய அளவுகோல் என்பதால் அல்ல, ஆவியானவரும் கிறிஸ்துவும் அவர்களுக்குள் வாழ்வதால். **மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தின் காலம் என்றென்றைக்குமாகக் கடந்துபோயிற்று. ஆவியினால் நடத்தப்படும் வாழ்க்கையின் சாராம்சம் இப்போது கிறிஸ்துவின் பிரமாணமே.**

நியாயப்பிரமாணத்திலிருந்து விடுதலை, நாம் எப்படி வாழ்ந்தாலும் பரவாயில்லை என்ற **“மலிவான கிருபையை”** வளர்ப்பதில்லை. சுதந்திரம் கட்டுப்பாடற்ற அனுமதிச்சீட்டு அல்ல. அது ஊக்குவிக்கிறது, கோருகிறது. சுதந்திரமும் கிருபையும் கடமைப்படுத்துகின்றன. மறைபொருளான விதத்தில் தேவனுடைய ஆவியானவர் நமக்குள் கனியை உண்டாக்குகிறார்; அதைக் கண்டு நாமே நன்றியோடு

வியக்கலாம். இது வெளியிலிருந்து திணிக்கப்படும் கட்டுப்பாடு அல்ல, ஒரு புதிய வாழ்க்கையில் சுயநிர்ணயம். இது நமக்குள் இருக்கும் கிறிஸ்து. இது புத்திரசுவிகாரத்தின் ஆவி; அவர் நமக்குள்ளும் நமக்குள்ளிருந்தும் பிதாவிடம் பேசுகிறார்: அப்பா, அப்பா, பிதாவே!

## கலாத்தியர்: கிறிஸ்தவ சுதந்திரத்தின் மற்றும் சுவிசேஷத்தின் மகா சாசனம் (Magna Charta)

பவுல் தேவனிடமிருந்து வெளிப்படுத்தலாகப் பெற்ற சுவிசேஷம், எல்லா மனிதருக்கும் கிறிஸ்துவில் இரட்சிப்பையும், நீதிமானாக்கப்படுதலையும், விடுதலைத் தீர்ப்பையும் கொண்டுவருகிறது. வாழ்வதற்கான வல்லமையாகப் பரிசுத்த ஆவியானவர் என்னும் ஈவையும் கொண்டுவருகிறது. தேவனுடைய குமாரராகவும் குமாரத்திகளாகவும் ஆக்கப்பட்டு, அவர்கள் சுதந்திரத்தில் வாழ்கிறார்கள்; அன்பிலும் ஆவியின் கனியிலும் காணப்படுகிற விசுவாசத்தினால்.

நியாயப்பிரமாணத்தின் கண்டிப்பான கோரிக்கைகள் (மனிதர் கூட்டிச்சேர்த்தவைகளும்) மிஞ்சப்படும் அளவுக்கு, கிறிஸ்து ஆவியானவர் மூலமாக நம்முடைய வாழ்க்கையைப் பொறுப்புள்ள சுதந்திரமாகவும் ஊழியம் செய்யும் சுயஅர்ப்பணமாகவும் எப்படி மாற்றியமைக்கிறார் என்பதைப் பற்றியதே இது.

இதனால் மோசேயின் நியாயப்பிரமாணமும், விருத்தசேதனமும், வாக்குத்தத்தத்தின் ஒரே தாங்கியாகவும் ஆசீர்வாதத்தின் ஒரே மத்தியஸ்தராகவும் இஸ்ரவேலுக்கு இருந்த தேசிய அடையாளமும் கடந்தகாலமாகிவிட்டன. இவையெல்லாம் கிறிஸ்துவில் வந்திருப்பதன் ஒரு நிழல் மாத்திரமே. இரண்டையும் ஒருபோதும் இணைக்கவோ கலக்கவோ முடியாது.

# நிருபத்தின் கருப்பொருள்களும் அவற்றின் எதிர்மாறுகளும்

பழையதும் கடந்துபோனதும், கிறிஸ்துவில் வந்த புதியதும். மதிப்பீட்டு வரிசை இல்லாத ஒரு மேலோட்டம்.

| கிறிஸ்து | மோசே |
|---|---|
| தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவியானவர் | நியாயப்பிரமாணம் |
| தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவியானவர் | மாம்சம், பாவமுள்ள மனித சுபாவம் |
| விசுவாசம், நம்பிக்கை, உண்மைத்தன்மை | நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகள், செய்கை |
| வாக்குத்தத்தம், தேவனுடைய உறுதிமொழி | நியாயப்பிரமாணம் |
| தேவனுடைய ஆசீர்வாதம் | சாபம், நியாயப்பிரமாண மீறுதலின் விளைவுகள் |
| சுதந்திரம் | அடிமைத்தனம் |
| முதிர்ந்த புத்திரசுவிகாரம் | அடிமைத்தனம்; கண்காணிப்பின் கீழுள்ள பிள்ளைப்பருவம். |
| சுதந்தரம் | நிச்சயமின்மை |
| புதிய சிருஷ்டி; நித்திய ஜீவன் | விருத்தசேதனம்/நுனித்தோல் |
| கிருபை | நியாயப்பிரமாணம் |
| சபையின் ஒருமைப்பாடு | தனிச்சலுகையுள்ள யூத தேசம் |
| தண்ணீரில் ஞானஸ்நானம் | நுனித்தோலின் விருத்தசேதனம் |
| நீதிமானாக்கப்படுதல், விடுதலைத் தீர்ப்பு | ஆக்கினைத்தீர்ப்பு |
| சுவிசேஷம், நற்செய்தி | நியாயப்பிரமாணம் |
| கொல்கொதாவின் சிலுவை | பொல்லாத இவ்வுலக யுகம், மாம்சம் |
| ஈசாக்கு | இஸ்மவேல் |
| மேலான எருசலேம் | பூலோக எருசலேம், சீனாய் |
| புதிய உடன்படிக்கை | பழைய உடன்படிக்கை |
| சுயாதீனமுள்ளவளாகிய சாராள் | அடிமைப்பெண்ணாகிய ஆகார், சுயாதீனமில்லாதவள் |

# கலாத்தியர் நிருபத்தில் கிறிஸ்தவன்

புதிய ஏற்பாட்டின் ஒவ்வொரு நிருபமும், தேவன் நம்மைத் தம்மிடத்தில் இழுத்துக்கொண்டபோது மனிதராகிய நம்மை என்னவாக்கினார் என்பதைத் தன் சொந்த விதத்தில் விவரிக்கிறது. நாம் எப்படி வரங்களைப் பெற்றோம், கிருபையினால் இப்போது என்னவாயிருக்கிறோம் என்பதை. உண்மையில் இது ஒரு முழு “இரட்சிப்புப் பட்டியல்”; அதைத் தனியாகப் பார்த்தாலே வியப்பு உண்டாகிறது. நித்திய தேவன் நமக்காக இவ்வளவு ஆயத்தம்பண்ணி வைத்திருக்கிறார், அதற்காகத் தம்முடைய சொந்தக் குமாரனையும் கொடுத்தார் என்று யார் எப்போதாவது நினைத்திருப்பார்கள்? விசுவாசிகளைப் பற்றி ஏதாவது சொல்லுகிற கலாத்தியர் நிருபத்தின் எல்லா வசனங்களும் இங்கே உள்ளன. நாம் இதை விசுவாசித்து, இதன்மேல் கட்டி, நம்முடைய வாழ்க்கையில் இதை அனுபவிக்க வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகிறார். **இரட்சிப்பின் முழு ஐசுவரியமும்** நமக்கு அருளப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது அதை அன்றாட வாழ்க்கையில் நடைமுறையில் சொந்தமாக்கிக்கொள்ள வேண்டும். அதை வாழ்ந்து அனுபவிக்க வேண்டும்.

- இயேசு நம்முடைய பாவங்களுக்காகத் தம்மைத்தாமே பலியாக ஒப்புக்கொடுத்தார் (1:4).
- இப்பொழுதிருக்கிற பொல்லாத உலகத்திலிருந்து (அல்லது இந்தப் பொல்லாத யுகத்திலிருந்து) இரட்சித்து வெளியே கொண்டுவரப்பட்டவர்கள் (1:4)
- கிறிஸ்து இயேசுவில் சுதந்திரம் (2:4; 5:1)
- கிறிஸ்துவின்மேலுள்ள விசுவாசத்தினால் நீதிமான்களாக்கப்பட்டவர்கள் (2:16-17)
- நியாயப்பிரமாணத்துக்கு மரித்தவர்கள் (2:19)

- தேவனுக்கென்று பிழைத்திருக்கிறவர்கள் (2:19)
- கிறிஸ்துவோடேகூடச் சிலுவையில் அறையப்பட்டவர்கள் (2:19)
- கிறிஸ்து விசுவாசிக்குள் பிழைத்திருக்கிறார் (2:20)
- கிறிஸ்துவால் நேசிக்கப்பட்டவர்கள் (2:20)
- ஆவியைப் பெற்றவர்கள் (3:2, 5)
- விசுவாசத்தினால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்கள் (3:9)
- நியாயப்பிரமாணத்தின் சாபத்திலிருந்து மீட்டுக்கொள்ளப்பட்டவர்கள் (3:13)
- பரிசுத்த ஆவியானவரைப் பற்றிய வாக்குத்தத்தத்தைப் பெற்றவர்கள் (3:14)
- நியாயப்பிரமாணத்தினால் அல்ல, விசுவாசத்தினால் ஜீவன் (3:21-22)
- விசுவாசத்தினால் தேவனுடைய புத்திரர் (3:26)
- நாம் கிறிஸ்துவைத் தரித்துக்கொண்டோம் (3:27).
- நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கிறோம் (3:28; 5:6).
- நாம் கிறிஸ்துவினுடையவர்கள் (அவருடைய சொத்து) (3:29; 5:24).
- புத்திரசுவிகாரத்துக்காக மீட்டுக்கொள்ளப்பட்டவர்கள் (4:5-6)
- குமாரனுடைய ஆவியானவர் நம்முடைய இருதயங்களில் இருக்கிறார் (4:6).
- தேவன் நம்முடைய அன்புள்ள பிதா (4:6).
- தேவனால் சுதந்தரவாளிகள் (4:7)
- கிறிஸ்து நமக்குள் உருவாகிறார் (4:19).
- ஆவியின்படி (ஆவியினால்) பிறந்தவர்கள் (4:29)
- தேவனால் அழைக்கப்பட்டவர்கள் (5:8, 13)

- நாம் ஆவியினால் செயல்படுகிறோம் (5:16, 25).
- ஆவியானவர் நம்மை நடத்துகிறார் (5:18).
- நாம் ஆவியினால் பிழைத்திருக்கிறோம் (5:25).
- தேவனுடைய ராஜ்யத்தின் சுதந்தரவாளிகள் (5:21)
- நித்திய ஜீவன் (உயிர்த்தெழுதலில்) (6:8)
- விசுவாச குடும்பத்தார் (6:10)
- உலகத்துக்குச் சிலுவையில் அறையப்பட்டவர்கள் (6:14)
- ஒரு புதிய சிருஷ்டி (6:15)

## வாழ்த்து, விளிப்பு, ஆசீர்வாத வாழ்த்து 1:1-4

பவுலாகிய நான் இங்கே உங்களுக்கு எழுதுகிறேன். இயேசு கிறிஸ்துவால் அனுப்பப்பட்டவன். அவருடைய அப்போஸ்தலன். தம்முடைய தேவனும் பிதாவுமானவரோடு ஐக்கியமாக, அவர் நற்செய்தியாகிய **தம்முடைய சுவிசேஷத்தை** என்னிடம் ஒப்படைத்தார்.

ஏதோ ஒரு மனிதனோ ஒரு மனிதக் கூட்டமோ என்னை அனுப்பவில்லை. இயேசுவை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பி, அவரைத் தேவகுமாரனாகவும் மேசியாவாகவும் உறுதிப்படுத்தின பிதாவே என்னை அனுப்பினார். அவர் மூலமாக **கிருபையின்** யுகம் அறிவிக்கப்பட்டது. கிறிஸ்துவில் ஒரு **புதிய சிருஷ்டி** நிறுவப்பட்டது.

இங்கே என்னோடிருக்கிற எல்லாச் சகோதரரோடும் சேர்ந்து உங்களை வாழ்த்துகிறேன். **ஒரே சுவிசேஷத்தில்** நான் அவர்களோடு ஒன்றுபட்டிருக்கிறேன். கலாத்தியாவிலுள்ள எல்லாச் சபைகளையும் வாழ்த்துகிறேன்.

நம்முடைய பிதாவாகிய தேவனாலும் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினாலும் **கிருபையும் சமாதானமும்** உண்டாவதாக: நீங்கள் எங்கே இருந்தாலும், எதைச் செய்தாலும், அவர் உங்களுக்கு அனுதினமும் பாதுகாப்பையும், பராமரிப்பையும், உதவியையும், சேதமில்லாத நிலையையும் அருளுவாராக!

# மன்னிப்பும் விடுதலையும், ஏனென்றால் தேவன் அப்படிச் சித்தமானார் 1:4-5

கலாத்தியரே, மிக முக்கியமானதை முதலாவது உங்களுக்கு எழுதுகிறேன்; உண்மையில் எது முக்கியம், நம்முடைய பாதுகாப்பு எதில் இருக்கிறது, நம்முடைய மீட்பரின் இருதய நோக்கம் என்ன என்பதை நாம் ஒருபோதும் மறவாதபடிக்கு: நம்முடைய கர்த்தராகிய அவர், **இயேசு, நம்முடைய பாவங்களுக்காகவும் தவறுகளுக்காகவும், நம்முடைய அக்கிரமங்களுக்காகவும் மீறுதல்களுக்காகவும் தம்மைத்தாமே ஒப்புக்கொடுத்தார்.** மரணத்துக்குள். நிபந்தனையற்ற அன்பினால். மனப்பூர்வமான, பாவமற்ற பலியாக. பாவமில்லாதவராகிய அவர் மாத்திரமே நம்முடைய பாவங்களின் பெரிய பாரத்தைத் தம்மேல் ஏற்றுக்கொண்டு, தம்முடைய சிலுவை மரணத்தினால் அதை என்றென்றைக்குமாக உலகத்திலிருந்து அகற்ற முடிந்தது. அவர் அதைச் செய்தார்! நம்முடைய பாவங்களையும் தவறான அடிகளையும் நாம் செய்யாததுபோல ஆக்க முடியவில்லை – நியாயப்பிரமாணக் கிரியைகளிலும் ஒழுக்க அல்லது மத ஒழுங்கிலும் எதைச் சாதித்திருந்தாலும் சரி. **நமக்கு மேசியா தேவையாயிருந்தார் – வேறொன்றும் இல்லை!**

இப்படி அவர் நம்மை இரட்சித்து, பொல்லாத உலகத்திலிருந்து பிடுங்கி வெளியே எடுத்தார். நம்மை இந்த உலகத்தோடு கட்டியும் சங்கிலியால் பிணைத்துமிருந்த நம்முடைய பாவங்களை எடுத்துப்போட்டதன் மூலம். சிந்தனையின்றிப் பாவங்களில் வாழும் இடத்தில் நம்மை விட்டுவிட அவர் விரும்பவில்லை. அதில் அடிமைப்பட்டு, அதை அறியாமலே. நம்முடைய விடுதலையாளர் **தம்முடைய அன்பின் ராஜ்யத்தில் ஒரு புதிய தொடக்கத்தை** நமக்கு அருளினார். நம்மைத் தமக்கென்று வைத்துக்கொள்ள

விரும்பினார். விழுந்துபோன, தேவனைவிட்டுத் தூரமான உலகத்திலிருந்து அவர் நம்மை விடுவித்தார். மெய்யான, ஜீவனுள்ள தேவனை அறியாத ஒரு கலாச்சாரத்திலிருந்தும் சமுதாயத்திலிருந்தும். தேவன் அன்று இஸ்ரவேலை எகிப்திலிருந்து விடுவித்ததுபோல, இன்றும் முழு உலகத்தையும் இரட்சிப்பது அவருடைய சித்தமாயிருக்கிறது – நாம் யூதர்களிலிருந்து வந்தவர்களானாலும், புறஜாதிகளிலிருந்து வந்தவர்களானாலும் சரி.

இதுவே நம்முடைய தேவனும் பிதாவுமானவருடைய சித்தமாயிருந்தது! கைவிட முடியாத, ஆராய்ந்து முடியாத அவருடைய இரட்சிப்பின் நோக்கம். ஆகவே இப்பொழுதும் என்றென்றைக்கும், சாத்தியமான ஒவ்வொரு விதத்திலும், மகிமையும் கனமும் அவருக்கே உரியது! ஆமென்.

## ஒரே ஒரு சுவிசேஷம் மட்டுமே உண்டு 1:6-10

இவ்வளவு குறுகிய காலத்தில் இயேசு கிறிஸ்துவின் இந்தக் கிருபையைவிட்டே நீங்கள் விலகிப்போனதைக் குறித்து நான் முற்றிலும் ஆச்சரியப்படுகிறேன். இதுவரை இப்படிப்பட்டது எனக்குக் கூடாத காரியமாகத் தோன்றியது. அன்று இஸ்ரவேலுக்கு நடந்ததுபோலவே எதிர்பாராதது. அது மகத்தான விடுதலையைப் பெற்றிருந்தும், மிகக் குறுகிய காலத்தில் தன் தேவனைவிட்டு விலகிப்போனது. மோசே சீனாய் மலையில் இருந்தபோது, அது அவருக்குப் பதிலாக வெறுமனே ஒரு பொற்கன்றுக்குட்டியை வைத்துக்கொண்டது.

நீங்களும் அப்படியே: பிதாக்களின் தேவன் மேசியாவாகிய இயேசுவில் தம்முடைய மகத்தான கிருபைக்கு உங்களை அழைத்திருந்தும், **உண்மையில் சுவிசேஷமே அல்லாத** ஒரு சுவிசேஷத்துக்கு இப்போது நீங்கள் இடங்கொடுத்திருக்கிறீர்கள். **கிறிஸ்துவின் கிருபையின் தொடக்கூடாத சுவிசேஷத்தைப்** புரட்டுகிற சிலரால் நீங்கள் கலக்கப்பட இடங்கொடுக்கிறீர்கள்.

நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்: உங்களிடம் வருகிறவன் யாராயிருந்தாலும் சரி, அன்று சீனாய் மலையில் இருந்ததுபோல ஒரு தூதனாயிருந்தாலும் சரி, **நாங்களே** மறுபடியும் உங்களிடம் வந்து தொடக்கத்தில் பிரசங்கித்ததற்கு வேறானதை உங்களுக்குப் பிரசங்கித்தாலும் சரி – **அவன் சபிக்கப்பட்டவனாயிருக்கக்கடவன்!** இயேசு கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷம் கிருபையாக நமக்கு அருளுகிறவைகளில் அவனுக்குப் பங்கில்லை. தங்கள் வஞ்சிக்கும் செய்தியோடு அவர்கள் அழிந்துபோவார்கள். அவர்களில் எதுவும் நிலைக்காதிருப்பதாக.

நான் சொல்லியிருக்கிறேன், இப்போது மறுபடியும் சொல்லுகிறேன்: நான் உங்களுக்குப் பிரசங்கித்ததற்கும் நீங்கள் ஏற்றுக்கொண்டதற்கும் முரணான வேறொரு சுவிசேஷத்தை எவனாவது உங்களிடம் வந்து பிரசங்கித்தால்: அவன் சபிக்கப்பட்டவனாயிருக்கக்கடவன்! அவனுக்குத் தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பும் ஆக்கினைத்தீர்ப்புமேயன்றி வேறொன்றும் உரியதல்ல. ஏனென்றால் தேவன் நமக்கு அருளின மிகச் சிறந்ததை அவர்கள் அழிக்கிறார்கள். மனிதர்களை நேராக அழிவுக்குள் நடத்துகிறார்கள். **கிருபையைவிட்டு விலகி, சட்டவாதத்தை நோக்கி**.

சுவிசேஷத்துக்கு இப்படிப்பட்ட அச்சுறுத்தல் இருக்கும்போது, மனிதருக்குப் பிரியமாயிருக்கும்படி நான் இவ்வளவு கடுமையாகப் பேசாமலிருக்க வேண்டுமோ? நான் தேவன் ஒருவருக்கே பிரியமாயிருக்க வேண்டுமே! மனிதருக்கு, உதாரணமாக உங்களுக்கோ இந்தக் கள்ளத் தூதுவருக்கோ, பிரியமாயிருக்க நான் முயன்றால், நான் இயேசு கிறிஸ்துவின் ஊழியக்காரனாயிருக்கமாட்டேன். ஒருபோதும் இல்லை!

அன்புள்ள சகோதர சகோதரிகளே, நான் பிரசங்கிக்கிற இந்தச் சுவிசேஷம் மனித காரியம் அல்ல என்பதை நீங்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும். மனிதர் கண்டுபிடித்ததோ யோசித்து உருவாக்கியதோ அல்ல. ஏன்? ஏனென்றால் நான் அதை ஒரு மனிதனிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ளவுமில்லை, பெற்றுக்கொள்ளவுமில்லை. **மேசியாவாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் வெளிப்படுத்தலினால் நான் அதைப் பெற்றேன்.** அவரிடமிருந்து நேரடியாக, தனிப்பட்ட விதத்தில்.

# என் கதையும் மனந்திரும்புதலும்: மேசியாவைத் துன்பப்படுத்தினவனிலிருந்து அவருடைய தூதுவனாக 1:11-16

யூதனாகவும் பரிசேயனாகவும் நான் வாழ்ந்த வாழ்க்கையைப் பற்றி நீங்கள் நிச்சயமாகக் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். தேவனுடைய சபையை, அவருடைய பரிசுத்தவான்களை, நான் மிதமிஞ்சித் துன்பப்படுத்தி அழித்தேன். அவர்களைத் தாக்கி அழிக்க நான் எதையும் விட்டுவைக்கவில்லை. மொத்தத்தில், யூத மார்க்கத்தில் நான் உயர்ந்த நிலைக்கு வந்திருந்தேன். என் வயதுடையவர்களைவிட மிக அதிகமான அங்கீகாரமும் ஆதரவும் பெற்றேன். என் பெயர் எங்கும் மதிக்கப்பட்டது. பிதாக்களின் பாரம்பரியங்களை மிகக் கண்டிப்பாகக் கைக்கொண்ட வைராக்கியக்காரன், ஒரு செலோத்து என்று எனக்குப் பெயர் இருந்தது. எந்த விலை கொடுத்தாலும் சரி. அன்று எலெயாசாரின் குமாரனாகிய ஆசாரியன் பினெகாஸைப்போல நான் ஒரு வைராக்கியக்காரனாயிருந்தேன்; அவன் வேசித்தனம்பண்ணின இஸ்ரவேலனையும் மீதியானிய ஸ்திரீயையும் எல்லாருடைய கண்களுக்கு முன்பாகவும் கொன்றான். எண்ணாகமம் 25 இப்படிச் சொல்லுகிறது.

ஆனால் என் வைராக்கியத்தின் உச்சத்தில் தேவன் என்னை நிறுத்தினார். தமஸ்குவுக்குப் போகும் வழியில். அங்கேயும் கிறிஸ்தவர்களின் சபைகளை அழிக்க நான் விரும்பினேன். என் கர்ப்பம் உருவானது முதலே தேவன் என்னைக் கண்ணோக்கி, சுவிசேஷ ஊழியத்துக்கு என்னை நியமித்திருந்தார் என்பதால் மட்டுமே இதை என்னால் விளக்க முடியும். கிருபையினால். முற்றிலும் தகுதியின்றி. தம்முடைய குமாரனாகிய மேசியாவை எனக்குள் வெளிப்படுத்துவதன் மூலம் தேவன் என்னை நிறுத்தினார். என் உள்ளான

கண்களுக்கு முன்பாக. என் இருதயத்திலும் சிந்தையிலும் திடீரென்று அவருடைய குமாரனாகிய மேசியா தோன்றினார். பிரகாசமான ஒளியில் அவர் எனக்கு எதிரே நின்றார். அவர் என்னோடு பேசினார். அவருடைய வார்த்தைகள் ஒரே அடியில் என் பகையையும், தேவனுடைய சபையை உபத்திரவப்படுத்த நான் கொண்டிருந்த வைராக்கியத்தையும் முடிவுக்குக் கொண்டுவந்தன. **நான் முற்றிலும் நேர்மாறானவனாக மாற வேண்டியிருந்தது: அவருடைய சுவிசேஷத்தின் ஒரு தூதுவனாக. அதுவும் புறஜாதிகளுக்கு, கோயிம் (goyim), ஜனங்கள், யூதரல்லாதவர்கள், விக்கிரக ஆராதனைக்காரர்களுக்கு.**

## பவுலின் சுவிசேஷம் எருசலேமிலிருந்து அல்ல, நேரடியாகப் பரலோகத்திலிருந்து, மேசியாவிடமிருந்து வந்தது 1:17-24

இந்தக் கடுமையான அனுபவத்துக்குப் பின்பு நான் என்ன செய்தேன்? இயல்பாக ஒருவர் செய்திருப்பதையோ எதிர்பார்த்திருப்பதையோ நான் செய்யவில்லை. அதாவது **எருசலேமுக்குப்** போவது. அப்போஸ்தலரிடமும் ஆதிச் சபையிடமும் போய், அங்கே என்னைப் பற்றி விளக்கி, அடுத்த அடிகளுக்கு வழிகாட்டுதல் பெறுவது.

நான் தமஸ்குவிலிருந்து தாமதமின்றி **அரேபியாவுக்குப்** போனேன். கர்மேலில் பெற்ற பெரிய வெற்றிக்குப் பின்பு பயந்து யேசபேலுக்குத் தப்பியோடின எலியாவைப்போல. வெகு தூரம், ஓரேப் மலை வரை, அங்கே தேவனைச் சந்திக்க. நான் அவருடைய பிரசன்னத்தைத் தேடினேன் – தனிமையிலும் அமைதியிலும். என் உள்ளம் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு, மாற்றியமைக்கப்பட்டு, புதுப்பிக்கப்பட வேண்டியிருந்தது. ஏனென்றால் அந்தப் பைத்தியக்கார வைராக்கியம் என்னை எவ்வளவு கடினப்படுத்தியிருந்ததென்றால், தேவனே என்னை மாற்றிச் சுகமாக்க வேண்டியிருந்தது. கிறிஸ்துவின் மகிமையின் சுவிசேஷமும் கிருபையின் வீச்சும் அதன் எல்லா மகிமையான விவரங்களோடும் அங்கே எனக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டது. இதுவரை நான் அறியாதிருந்த விதத்தில் கிறிஸ்துவைக் கண்டடைந்தேன்! வேதவாக்கியங்களும் தோராவும் அவரைக் குறித்துத் தீர்க்கதரிசனம் உரைத்து அவருக்குச் சாட்சி கொடுக்கின்றன. இந்தக் கிறிஸ்துவையே நான் அரேபியாவிலும் பிரசங்கித்தேன்.

அங்கிருந்து **தமஸ்குவுக்குத்** திரும்பிப்போனேன்; மேசியாவைச் சந்தித்த பின்பு தேவன் அங்கே என் கண்களைத் திறந்து என் குருட்டுத்தன்மையைச் சுகமாக்கியிருந்தார். அதன்

பின்புதான், என் மனந்திரும்புதலுக்கு மூன்று வருஷங்களுக்குப் பின்பு, நான் முதல்முறையாக **எருசலேமுக்குப்** போனேன். அப்போஸ்தலரில் முதன்மையானவராகிய **பேதுருவைச்** சந்திக்க விரும்பினேன். 15 நாட்கள் அவரோடிருந்து அவரை அறிந்துகொள்ள முடிந்தது. நாங்கள் இடைவிடாமல் பேசினோம். பேதுரு மிக நெருக்கமாக அறிந்திருந்த மேசியாவைப் பற்றி இதற்குள் எனக்கு ஆயிரக்கணக்கான கேள்விகள் இருந்தன. பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலரில் வேறு ஒருவரையும் நான் சந்திக்கவில்லை. ஆனாலும் பேதுருவைவிட நீண்ட காலமாக மேசியாவை அறிந்திருந்த இன்னொருவரைச் சந்தித்தேன், அதாவது அவருடைய சகோதரனாகிய யாக்கோபை. அவர் பன்னிருவரைப்போல அப்போஸ்தலர் அல்லாவிட்டாலும், எருசலேம் சீஷர் சபையின் தலைவர்களில் ஒருவராயிருந்தார்.

நான் உங்களுக்கு எழுதுகிற எல்லாம் சத்தியம்!

அதன் பின்பு, நான் எருசலேமைவிட்டுப் புறப்பட்ட பிறகு, **சீரியா, சிலிசியா பகுதிகளுக்கு வந்தேன். என் பழைய சொந்த ஊருக்கு.**

யூதேயாவிலிருந்த தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களுக்கு, கிறிஸ்துவுக்குள்ளான பரிசுத்தவான்களுக்கு, நான் முகமுகமாய் அறிமுகமாயிருக்கவில்லை. எருசலேமில் நான் தங்கியிருந்த காலம் மிகக் குறுகியது. அவர்கள் இதை மாத்திரம் கேள்விப்பட்டிருந்தார்கள்: முன்பு நம்மைத் துன்பப்படுத்தி வதைத்தவன் இப்போது மேசியாவாகிய இயேசுவின்மேலுள்ள விசுவாசத்தைப் பிரசங்கித்துப் பரப்புகிறான். ஒருகாலத்தில் நம்மோடுகூட அழிக்க விரும்பின அதே விசுவாசத்தை. இப்படிப்பட்ட மனந்திரும்புதலின், புதிய சிருஷ்டிப்பின் அற்புதத்தை என்னில் செய்த தேவனை அதற்காக அவர்கள் மகிமைப்படுத்தினார்கள்.

# இரண்டாம் முறை எருசலேமில், பேதுரு, யாக்கோபு, யோவான் ஆகியோரிடம் 2:1-10

பதினான்கு வருஷங்களுக்குப் பின்புதான் நான் இரண்டாம் முறை **எருசலேமுக்குப்** போனேன். **பர்னபாவோடுகூட**. எங்களுக்கு உண்மையுள்ள உதவியாளனாயிருந்த இளைஞனாகிய **தீத்துவையும்** கூட்டிக்கொண்டுபோனோம். எருசலேமுக்குப் போகும் எண்ணம் என்னிடமிருந்து வரவில்லை. நான் போக வேண்டும் என்று மேலிருந்து எனக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டது.

யூதருக்கும் புறஜாதிகளுக்கும் பிரசங்கிக்கும்படி கிறிஸ்துவிடமிருந்து நான் பெற்ற **சுவிசேஷத்தை** அங்கே அவர்களுக்கு முன்பாக வைத்தேன். என் வருகை வீணாய்ப் போகாதபடிக்கு, இதை முக்கியமாக எருசலேம் சபையின் தலைவர்களாகிய எண்ணிக்கையுள்ளவர்களுக்கு முன்பாகச் செய்தேன்.

பிறப்பால் கிரேக்கனும் விருத்தசேதனமில்லாதவனுமாகிய தீத்துவும் எருசலேமில் **விருத்தசேதனத்துக்குக்** கட்டாயப்படுத்தப்படவில்லை. அப்போஸ்தலராலும் இல்லை, யாக்கோபாலும் இல்லை.

ஆனாலும் அதற்கு முயன்றவர்கள் சிலர் இருந்தார்கள். ஏனென்றால் **அப்போஸ்தலர் ஆலோசனைக் கூட்டத்தின் சமயத்தில் சகோதரர் கூட்டத்துக்குள் கள்ளச் சகோதரர் பதுங்கி நுழைந்திருந்தார்கள்.** போலிச் சகோதரர்; அவர்கள் மனதில் ஒன்றே இருந்தது:
விருத்தசேதனம்பண்ணிக்கொள்ளாதிருக்க நமக்குள்ள சுதந்திரத்தை வேவுபார்க்க விரும்பினார்கள். தீத்து விருத்தசேதனம்பண்ணப்பட்டிருக்கிறானா என்று கண்டுபிடித்து, பின்பு அவனைக் கட்டாயப்படுத்தும்படி அவர்கள் எங்களைக் கவனித்துப் பதுங்கியிருந்தார்கள்.

இப்படித் தங்கள் தவறான பக்திக் கருத்தின்படி எங்களை நியாயப்பிரமாணத்தின் நுகத்துக்கும் பாரத்துக்கும் கீழ்ப்படுத்த விரும்பினார்கள்.

தீத்து விருத்தசேதனம்பண்ணப்படவில்லை என்று கடைசியாக அவர்கள் கண்டுபிடித்தபோது, அதைக் கோரினார்கள். இது எதிர்பார்க்கப்பட்டதே. ஆனால் நாங்கள் அவர்களுடைய கோரிக்கையை உறுதியாக எதிர்த்து நிராகரித்தோம். ஏனென்றால் **இது சத்தியத்தைப் பற்றியது, சுவிசேஷத்தின் மையத்தைப் பற்றியது.** அதை நாங்கள் காத்தோம். கலாத்தியாவிலிருக்கிற உங்களுக்காகவும். சுவிசேஷம் விருத்தசேதனத்தையும் நியாயப்பிரமாணக் கைக்கொள்ளுதலையும் கோருவதில்லை.

கூடியிருந்த தலைவர்கள், அதாவது நான் என் சுவிசேஷத்தை முன்வைத்த எண்ணிக்கையுள்ளவர்கள், மேலதிகமான எந்தக் கோரிக்கையையும் என்மேல் சுமத்தவில்லை. விருத்தசேதனத்தை நான் கைக்கொண்டு போதிக்க வேண்டும் என்று நிச்சயமாகச் சொல்லவில்லை.

ஏனென்றால் புறஜாதிகளுக்கு,
விருத்தசேதனமில்லாதவர்களுக்கு, உரிய சுவிசேஷம் என்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தது என்று அவர்கள் கண்டுகொண்டார்கள். யூதருக்கு,
விருத்தசேதனமுள்ளவர்களுக்கு, சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கப் பேதுரு அழைக்கப்பட்ட அதே விதத்தில். ஏனென்றால் யூதேயாவில் யூதருக்காகப் பேதுருவின் மூலம் பலமாய்க் கிரியை செய்த அதே தேவன், புறஜாதிகள் மத்தியில் என் மூலமாகவும் அப்படியே கிரியை செய்தார்.

கர்த்தருடைய சகோதரனாகிய யாக்கோபும்,
அப்போஸ்தலராகிய பேதுருவும் யோவானும் எனக்கு அருளப்பட்ட கிருபையைக் கண்டபோது, எனக்கு **ஐக்கியத்தின் வலதுகையைக்** கொடுத்தார்கள். புறஜாதிகள் மத்தியில் செய்யும் ஊழியமே எங்கள் அழைப்பு என்று

கைகுலுக்கி எனக்கும் பர்னபாவுக்கும் உறுதிப்படுத்தினார்கள். அவர்கள் யூதருக்கு ஊழியம் செய்வதுபோல. **எருசலேமிலிருந்த தலைவர்கள் என் ஊழியத்தையும் என் அப்போஸ்தலத்துவத்தையும் அங்கீகரித்தார்கள்**. ஆகவே விருத்தசேதனமில்லாதவர்களை விருத்தசேதனத்துக்கு நெருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் கோரவில்லை. நாங்கள் ஏழைகளை மறக்கக்கூடாது என்பதே அவர்களுடைய ஒரே கோரிக்கை. வேறொன்றுமில்லை. அதை நாங்கள் நிச்சயமாக மனப்பூர்வமாய்க் கைக்கொண்டோம்.

# அந்தியோகியாவில் பவுலோடு பேதுரு – பந்தி ஐக்கியத்தை முறிப்பது சுவிசேஷத்தின் இருதயத்தை அழிக்கிறது 2:11-14

சில காலத்துக்குப் பின்பு, கேபா, அதாவது அப்போஸ்தலராகிய **பேதுரு**, பர்னபாவும் நானும் தங்கியிருந்த அந்தியோகியாவுக்கு வந்தார். அப்போது ஒரு **பெரிய மோதல்** நடந்தது. ஏனென்றால் நான் அவரைப் பகிரங்கமாகவும் உறுதியாகவும் எதிர்த்து நின்றேன். தன் நடத்தையினாலேயே அவர் தம்மைக் குற்றவாளியாக்கிக்கொண்டார். நடந்தது இதுதான்: நாங்கள் பல சகோதர சகோதரிகளோடு சேர்ந்து ஒன்றாகச் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தோம். பேதுருவும் அங்கே இருந்தார். கர்த்தருடைய சகோதரனாகிய யாக்கோபினிடமிருந்து எருசலேமிலிருந்து சிலர் வந்து சேர்ந்தபோது, புறஜாதிகளிலிருந்து வந்த கிறிஸ்தவர்களோடு நாங்கள் கொண்டிருந்த பந்தி ஐக்கியத்திலிருந்து அவர் திடீரென்று விலகிக்கொண்டார். ஏனென்றால் வந்துசேர்ந்த இந்த விருத்தசேதனப் பக்கத்துச் சகோதரருக்கு அவர் பயந்தார்; நியாயப்பிரமாண, பாரம்பரியக் காரணங்களுக்காக விருத்தசேதனமில்லாதவர்களோடு பந்தி ஐக்கியம் கொள்வதை அவர்கள் மறுத்தார்கள். திடீரென்று பந்தி ஐக்கியத்திலிருந்த மற்ற யூதர்களும் அவரைப் பின்பற்றி அவரோடு சேர்ந்துகொண்டார்கள். என் மிக நெருங்கிய நம்பிக்கைக்குரியவனும் உடன்போராளியும் லேவியனுமான பர்னபாகூட, எனக்கு ஏமாற்றமாக, இந்த மாயத்தில் இழுத்துக்கொள்ளப்பட்டான். புறஜாதிகளிலிருந்து வந்த கிறிஸ்தவர்களோடு தங்களுக்குப் பந்தி ஐக்கியம் இல்லாததுபோல அவர்கள் நடித்தார்கள். விருத்தசேதனமுள்ள யூதர்கள் மனுஷ பயத்தினால் புறஜாதிகளிலிருந்து வந்த விருத்தசேதனமில்லாத உடன்சகோதரரைவிட்டுப் பிரிந்து,

**இவ்விதமாகச் சுவிசேஷத்தின் சத்தியத்தை மறுதலித்தார்கள்**. அதாவது, **தேவன் புறஜாதிகளைத் தம்முடைய ஜனமாக ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்** என்ற சத்தியம்; விருத்தசேதனமில்லாமல், மோசேயின் நியாயப்பிரமாணமில்லாமல், யூதப் பாரம்பரியங்களில்லாமல். அவர்கள் சுவிசேஷத்தின் சத்தியத்தின்படி நடக்கவில்லை என்று நான் கண்டபோது, பேதுருவை முகமுகமாய் எதிர்கொண்டு, இந்த அவமானத்தைப் பகிரங்கமாகப் பேசினேன். புறஜாதிகளிலிருந்து வந்த சீஷர்கள் மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தைக் கைக்கொள்ள வேண்டுமா என்ற கேள்வியை நாம் சற்று முன்புதான் எருசலேமில் ஒரேதரமாகத் தீர்த்துவிட்டோமே. இல்லை, புறஜாதிகள் நியாயப்பிரமாணத்தைக் கைக்கொள்ள வேண்டியதில்லை. அங்கிருந்த எல்லாருக்கும் முன்பாக நான் அவரிடம் சொன்னேன்: நீர் ஒரு யூதன்; இங்கே அவர்களோடு பந்தி ஐக்கியம் கொள்வதன் மூலம் புறஜாதிகளைப்போல வாழ்கிறீர். இப்போது நீர் அவர்களைவிட்டுப் பிரிந்து உம்முடைய யூத விசுவாசச் சகோதரரோடு சேர்ந்துகொள்ளும்போது, யூதப் பாரம்பரியங்களின்படி வாழும்படி புறஜாதிகளைக் கட்டாயப்படுத்துகிறீர். **தேவனுடைய ஜனத்துக்குச் சொந்தமாக யூதனாக வாழ வேண்டும் என்றே அவர்கள் உம்முடைய நடத்தையைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டியிருக்கும்.** புறஜாதிகளிலிருந்து வந்த கிறிஸ்தவர்களுக்கு நீர் வார்த்தைகளில்லாமல் கொடுக்கும் செய்தி இதுவே. உம்முடைய நடத்தைக்கு ஒரு சமிக்ஞை விளைவு உண்டு! ஒரு தவறான விளைவு.

# நீதிமானாக்கப்படுதல் எல்லாருக்கும் கிறிஸ்துவின்மேலுள்ள விசுவாசத்தினால் மாத்திரமே வருகிறது 2:15-18

பேதுருவும் பவுலும் இஸ்ரவேலுமாகிய நாம் பிறப்பால் யூதர்கள்; ஆகவே தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட தேவஜனம். நியாயப்பிரமாணமில்லாமல், தேவனுடைய தெரிந்துகொள்ளுதலில்லாமல் இருக்கிற புறஜாதிகளைப்போல நாம் பாவிகள் அல்ல. ஆனால் இறுதியில் அது நமக்கு ஒன்றுக்கும் உதவாது. சுவிசேஷம் வேறொன்றைச் சொல்லுகிறது. நியாயப்பிரமாணக் கிரியைகளின் அடிப்படையிலோ யூத வாழ்க்கைமுறையின் அடிப்படையிலோ ஒரு மனிதன் தேவனால் நீதிமான் என்று தீர்க்கப்படுவதில்லை என்று நாம் அறிந்திருக்கிறோமே. அது இயேசு கிறிஸ்துவின்மேலுள்ள விசுவாசத்தினால் மாத்திரமே நடக்கிறது. நாமும் புறஜாதிகளைப் போலவே மேசியாவை விசுவாசித்தோம்; விருத்தசேதனம் போன்ற நியாயப்பிரமாணக் கிரியைகளினால் அல்ல, இந்த விசுவாசத்தினாலேயே நீதிமான்களாக்கப்படும்படிக்கு. இப்படி மட்டுமே நாம் தேவனுடைய ஜனத்துக்குச் சொந்தமாயிருக்கிறோம். **சுவிசேஷம் தெளிவானது, சமரசமற்றது: மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தைக் கைக்கொள்வதினால், அதாவது நியாயப்பிரமாணக் கிரியைகளினால், பூமியெங்கும் ஒரு மனிதனும் ஒருபோதும் நீதிமானாக்கப்பட முடியாது. அல்லது தேவனோடு ஒப்புரவாக்கப்பட முடியாது.** யூத அல்லது பரிசேய பக்தியின் அடிப்படையிலும் முடியாது. தேவனோடுள்ள நம்முடைய உறவு, அவரோடுள்ள நம்முடைய இணைப்பு, விசுவாசத்தினால் மாத்திரமே சீர்ப்படுத்தப்பட்டு ஏற்படுத்தப்படுகிறது.

யூதர்களாகிய நாம் கிறிஸ்துவில் நீதிமானாக்கப்படுவதற்கு எல்லாவற்றையும் செலுத்துகிறோம் என்றால், நாம் சிறந்தவர்கள் அல்ல என்பது தெளிவாயிற்றே. விருத்தசேதனமுள்ளவர்களாகவும் நியாயப்பிரமாணத்தை உடையவர்களாகவும்கூட. அப்படியானால் நாம் நியாயப்பிரமாணமில்லாமல் நீதிமானாக்கப்படுவதால், நியாயப்பிரமாணம் நமக்குப் பொருட்டல்லவா? அல்லது நன்மை தீமைக்கு இனி முக்கியத்துவம் இல்லையா? நிச்சயமாக இல்லை! ஒருக்காலும் இல்லை.

நான் நியாயப்பிரமாணத்தையும் அதன் கோரிக்கைகளையும் விட்டுவிட்டேன், ஆம், நியாயப்பிரமாண அமைப்பு முழுவதையும் இடித்துப்போட்டேன். அது எப்படி நடந்தது என்று இப்போதே விளக்குகிறேன். ஆனால் இப்போது நான் அதை மறுபடியும் கட்டினால் (எருசலேமிலிருந்து சகோதரர் வந்தபோது யூதக் கிறிஸ்தவர்கள் மற்றக் கிறிஸ்தவர்களைவிட்டுப் பிரிந்து, அந்தியோகியாவில் நடந்ததுபோல), நான் மீறுகிறவனாயிருப்பேன். கிறிஸ்துவின் பிரமாணத்தையும் அவருடைய சுவிசேஷத்தையும் அசட்டை செய்கிறவனாயிருப்பேன்.

# சுவிசேஷம்: தேவனுடைய கிருபை, கிறிஸ்துவின் அன்பு, அவருடைய சிலுவை, விசுவாசம் 2:19-21

யூதனாகிய பவுல் என்னும் நான், நியாயப்பிரமாணத்தின் நீதியான கோரிக்கையினால் “மரித்தேன்”. நியாயப்பிரமாணம் என்னை ஏறக்குறைய மரணத்துக்குள் தள்ளிற்று. நான் நியாயப்பிரமாணத்தை மீறுகிறவனாயிருப்பதால், அது என் மரணத்தைக் கோரினது. என்னால் அதைக் கைக்கொள்ள முடியாது. முழுமையாக நிச்சயமாக முடியாது. ஆகவே “நான் மரித்தேன்”. ஒருவகையில், நியாயப்பிரமாணத்துக்கும், அதன் கோரிக்கைகளுக்கும், நீதியானதும் தண்டனைக்குள்ளாக்குகிறதுமான அதன் சாபத்துக்கும் நான் மரித்தேன். ஆனால் ஓர் அற்புதம், ஒரு மாற்றம் நடந்தது: இப்போது நான் தேவனுக்கென்று பிழைத்திருக்கிறேன்! தேவனுக்கென்று வாழவும் அவருக்குக் கீழ்ப்படியவும் நான் விடுதலையாயிருக்கிறேன். இது எப்படி முடியும்? நான் இன்னும் உயிரோடிருந்து இந்த நிருபத்தை எழுதிக்கொண்டிருக்கும்போது, இதை எப்படி விளக்குவது? காரணம் இதுதான்: **நான் கிறிஸ்துவோடேகூடச் “சிலுவையில் அறையப்பட்டிருக்கிறேன்”**. அதாவது, கிறிஸ்துவின் மரணத்தில் ஆவிக்குரிய விதத்தில் அவரோடு ஒன்றாக்கப்பட்டிருக்கிறேன்: சிலுவையில் அவருடைய மரணம் என் மரணம். மீறுகிறவனும் பாவியுமாயிருந்த என் பழைய, மீட்கப்படாத வாழ்க்கை கிறிஸ்துவின் சிலுவையில் முடிவுக்கு வந்தது. எனக்காக **அவர் மரித்ததில்**. இதைத் தேவன் சாத்தியமாக்கினார். இயேசுவின் மரணமும் உயிர்த்தெழுதலும் உண்மையாகவே என் சொந்தச் சிலுவையறைதலும் **என்** உயிர்த்தெழுதலுமாயிருந்ததுபோல அவர் அவைகளை எனக்கு உரிமையாக்கினார்.

இப்போது நான் தேவனுக்கென்று பிழைத்திருக்கிறேன் – ஆனால் பழைய சவுலாக அல்ல – உயிர்த்தெழுந்த கிறிஸ்துவே எனக்குள் பிழைத்திருக்கிறார்! **அவரே என் புதிய வாழ்வு.** என் புதிய இருப்பை அவரே தீர்மானிக்கிறார். விடுதலைத் தீர்ப்புப் பெற்றவனும் நீதிமானாக்கப்பட்டவனுமாக நான் வாழும் வாழ்க்கையின் பெலன் அவரே.

பலவீனமும், சேதமடைந்ததும், சாவுக்கேதுவானதுமான என் சரீரத்தில் என் வாழ்க்கையை நான் விசுவாசத்தில் வாழ்கிறேன். தேவகுமாரன்மேலுள்ள உறுதியான நம்பிக்கையில். அவர் மாத்திரமே என் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரர். **அவர் ஒருவர்மேலேயே என் வாழ்க்கையை வைக்கிறேன், ஏனென்றால் அவர் என்னில் அன்புகூர்ந்தார். அவர் மாத்திரமே என்னை இவ்வளவு நிபந்தனையின்றி நேசித்து, எனக்காக, என் நன்மைக்காக, என் இடத்தில், மரணம் வரைக்கும் தம்மைத்தாமே ஒப்புக்கொடுத்தார்.** கற்பனை செய்து பாருங்கள், உன்னையும் என்னையும், நம் எல்லாரையும், அவர் தம்முடைய உயிரின் விலையில் நிபந்தனையின்றி நேசித்தார். ஆம், நம்மால் அவர் மரித்தார் – நமக்காகவும் மரித்தார்.

பழைய உடன்படிக்கையிலும் நியாயப்பிரமாணத்திலும்கூட நாம் காண்கிற தேவனுடைய கிருபையை நான் வியர்த்தமாக்கமாட்டேன். ஆனால் தேவனுக்கு முன்பாகச் செல்லுபடியாகும், நம்மை இரட்சித்துப் புதிய ஜீவனை அருளும் நீதி, நியாயப்பிரமாணக் கிரியைகளினால் கிடைக்கக்கூடுமானால், கிறிஸ்து வீணாய் மரித்தார். சிலுவையில் அவருடைய பயங்கரமான மரணம் வீணாயிருந்திருக்கும். அப்படியானால் சுவிசேஷமே இருந்திருக்காது. **ஆகவே தேவனுடைய சித்தத்துக்கு ஏற்றவர்களாவதற்குக் கிறிஸ்துவிலுள்ள தேவனுடைய கிருபையே நம்முடைய ஒரே வாய்ப்பு. இங்கே நியாயப்பிரமாணம் தன் இயலாமையை**

**வெளிப்படுத்துகிறது: அதனால் மீட்க முடியாது! மீட்கப்பட நமக்கு உதவக்கூட அதனால் முடியாது.**

# யூதரல்லாத கலாத்தியருக்கு (காலியருக்கு) தேவன் சிலுவையில் அறையப்பட்ட கிறிஸ்துவில் தம்மைக் கொடுக்கிறார் – நியாயப்பிரமாணத்தில் அல்ல 3:1-5

பேதைகளான கலாத்தியரே, நீங்கள் வசியம்பண்ணப்பட்டவர்களைப்போல இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் நீங்களாகவே இல்லாததுபோல! இரட்சகராகிய இயேசுவையே நான் உங்களிடம் கொண்டுவந்தேனே. **சிலுவையில் அறையப்பட்டவராக, நமக்காக மரித்தவராக, அவரை நான் உங்கள் கண்களுக்கு முன்பாக வரைந்து காட்டினேன். தம்முடைய பலியினால் அவர் எல்லாவற்றையும் சரிசெய்து, நம்முடைய பாவத்தை மூடினார்.** இதைவிடச் சிறந்ததை நான் உங்களுக்குக் கொண்டுவந்திருக்க முடியாது. இவ்வளவு கிருபையாகத் தேவன் உங்களைச் சந்தித்தார். நீங்களும் நன்றியோடு விசுவாசத்தில் அவரை ஏற்றுக்கொண்டீர்கள்.

ஆகவே உங்களிடமிருந்து ஒன்றை அறிய விரும்புகிறேன்: தேவனுடைய ஆவியை நீங்கள் பெற்றதற்குக் காரணம் என்ன? நினைத்துப் பாருங்கள்! உங்கள் நல்ல கிரியைகளினாலும் நியாயப்பிரமாணப் பற்றினாலுமா? அல்லது நான் உங்களுக்குப் பிரசங்கித்ததை நீங்கள் விசுவாசித்ததினாலா? இவ்வளவு பேதைகளாயிருக்காதீர்கள். **பரிசுத்த ஆவியானவரால் நீங்கள் விசுவாசத்தில் இயேசுவைப் பின்பற்றத் தொடங்கினீர்கள். இப்போது சொந்தப் பெலத்தினாலும் நியாயப்பிரமாணப் பற்றினாலும் தொடர்ந்து போய் இலக்கை அடைய விரும்புகிறீர்களா?** மாம்சத்துக்குரியதற்குள், மதப்பற்றின் வெளிப்புற வடிவங்களுக்குள், உண்மையாகவே திரும்ப விழ விரும்புகிறீர்களா? விசுவாசம் என்னும் மகத்தான ஈவையும்

மேசியாவைப் பற்றிய அறிவையும் நீங்கள் வீணாக அனுபவித்தீர்களா? சுவிசேஷத்தினிமித்தம் நீங்கள் அனுபவித்த பாடுகள் உட்பட எல்லாம் வீணாயிற்று என்று நினைத்துப் பார்க்கவே எனக்கு மனமில்லை. நீங்கள் இப்போது நியாயப்பிரமாணத்தோடும் விருத்தசேதனத்தோடும் தொடர்ந்தால் அப்படித்தான் ஆகும்.

உங்களுக்கு எல்லாவற்றையும் அருளுகிறவர் தேவனே! அவரே உங்களுக்குத் தம்முடைய ஆவியை அளித்து, உங்கள் மத்தியில் அற்புதங்களைச் செய்கிறார். உங்கள் வாழ்க்கையிலும், குடும்பங்களிலும், சபைகளிலும் ஆசீர்வாதமான மாற்றங்களை அருளுகிறவரும் அவரே. இது எதனால் என்று நினைக்கிறீர்கள்? உங்கள் வியக்கத்தக்க பக்தியினாலா? நீங்கள் நியாயப்பிரமாணத்தைக் கைக்கொள்வதாலா? விருத்தசேதனம்பண்ணிக்கொள்வதாலா? நீங்கள் யூதர்களாகவே இருக்கவில்லையே! நீங்கள் சுவிசேஷத்தை விசுவாசித்தபோது நியாயப்பிரமாணத்தோடு உங்களுக்கு எந்தச் சம்பந்தமும் இருக்கவில்லையே! **சுவிசேஷத்தின்மேலும், சிலுவையில் அறையப்பட்டு உயிர்த்தெழுந்த கிறிஸ்துவின்மேலும் நீங்கள் வைத்த விசுவாசம் மாத்திரமே எல்லாவற்றையும் மாற்றியது. அதனால் மன்னிப்பும், சமாதானமும், ஜீவனும் உங்களுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டன. உங்களுக்குள் இருக்கிற பரிசுத்த ஆவியானவர் மூலமாக.** அது இப்போது மாறிவிடவில்லையே. உங்கள் சட்டவாதம் தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்தை உங்களுக்குச் சம்பாதித்துக் கொடுக்க முடியாது; இந்த அறிவையும் அது வீணாக்குகிறது! உங்கள் விசுவாசத்தின் அடிப்படையில் எல்லாம் தேவனுடைய கிருபை ஈவாகவே இருக்கிறது.

# ஆபிரகாம் விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்பட்டான் – விசுவாசத்தினால் மாத்திரமே நாம் அவனுடைய குமாரரும் குமாரத்திகளுமாயிருக்கிறோம் 3:6-9

உங்களைப்போலவே ஆபிரகாமும் தேவனை விசுவாசித்தான். வெகு காலத்துக்கு முன்பே. அவன் புறஜாதிகளிலிருந்து வந்தவன் – உங்களைப்போல. அவன் இஸ்ரவேலுக்கும் யூதருக்கும் மூலபிதா. அவனுடைய விசுவாசத்தின் அடிப்படையில் தேவன் அவனை நீதிமானாக்கினார். நியாயப்பிரமாணமில்லாமல்! ஏனென்றால் அது அப்போது இருக்கவேயில்லை. விருத்தசேதனமில்லாமல். ஏனென்றால் அது பின்புதான் வந்தது. விசுவாசமே கணக்கில் எடுக்கப்பட்டது. ஆபிரகாமைப் பற்றித் தேவனுடைய தீர்ப்பு இது: ஆபிரகாம் நீதிமான், அவன் என்னோடு சரியான உறவில் இருக்கிறான், ஏனென்றால் அவன் என்னை நிபந்தனையின்றி நம்புகிறான். நீங்கள் இருதயத்தில் மாற்றப்பட்டதுபோலவே ஆபிரகாமும் அனுபவித்தான். அப்போது சரியாக என்ன நடந்தது? முதிர்ந்த வயதில் சந்ததியில்லாததைக் குறித்து ஆபிரகாம் மனமுடைந்திருந்தான். வேதவாக்கியம் ஆதியாகமம் 15-ல் இப்படி அறிவிக்கிறது:

“இந்தச் சம்பவங்களுக்குப் பின்பு கர்த்தருடைய வார்த்தை ஒரு தரிசனத்தில் ஆபிராமுக்கு உண்டாயிற்று: ஆபிராமே, பயப்படாதே, நானே உனக்குக் கேடகம்; உன் பலன் மிகவும் பெரிதாயிருக்கும். 2 ஆபிராம் பதிலளித்தான்: கர்த்தராகிய தேவனே, நீர் எனக்கு என்ன கொடுக்க முடியும்? நான் பிள்ளையில்லாமல் போகிறேன்; என் வீட்டுக்குச் சுதந்தரவாளி தமஸ்கு ஊரானாகிய எலியேசர். 3 மேலும் ஆபிராம் சொன்னான்: இதோ, நீர் எனக்குச் சந்ததியைக் கொடுக்கவில்லை; ஆகவே என் வீட்டு அடிமையே எனக்குச்

சுதந்தரவாளியாவான். 4 ஆனால் இதோ, கர்த்தருடைய வார்த்தை அவனுக்கு உண்டாயிற்று: இவன் உனக்குச் சுதந்தரவாளியாவதில்லை, **உன் சொந்தக் கர்ப்பப்பிறப்பான குமாரனே உனக்குச் சுதந்தரவாளியாவான்**.5 அவர் அவனை வெளியே அழைத்துக்கொண்டுபோய்ச் சொன்னார்: வானத்தை அண்ணாந்து பார், நட்சத்திரங்களை எண்ண உன்னால் கூடுமானால் எண்ணு! பின்பு அவர் அவனிடம் சொன்னார்: **இப்படியே உன் சந்ததி இருக்கும்**.6 **அவன் கர்த்தரை விசுவாசித்தான், அவர் அதை அவனுக்கு நீதியாக எண்ணினார்.**”

அவன் தேவனை நிபந்தனையின்றி நம்பினான். சரித்திரத்தில் தேவன் செயல்பட அவன் இடம் கொடுத்தான்; எல்லா அறிவுக்கும் மனித எதிர்பார்ப்புக்கும் எதிராக, அடிப்படையான ஆழ்ந்த நம்பிக்கையோடு தேவனுடைய கரங்களில் தன்னை விழவிட்டான். இப்படி விசுவாசிப்பதே அளவுகோலும் முன்மாதிரியும். இதிலிருந்து நீங்கள் அறிந்துகொள்ளலாம்: **அவனைப்போல விசுவாசிக்கிற யாவரும் ஆபிரகாமின் குமாரரும் குமாரத்திகளுமாயிருக்கிறார்கள்.**

புறஜாதிகள் ஒருநாள் விசுவாசத்தினால் நீதிமான்களாக்கப்படுவார்கள் என்று தேவன் வேதவாக்கியத்தில் ஆபிரகாமுக்கு முன்னறிவித்தார். ஏனென்றால் அவர் அவனிடம் சொன்னார்: **உனக்குள் எல்லா ஜாதிகளும் ஆசீர்வதிக்கப்படும்.**

ஆகவே ஆபிரகாமைப்போல விசுவாசிக்கிற யாவரும் ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள். அப்போது நீங்கள் ஆபிரகாமின் எண்ணிமுடியாத சந்ததிக்குச் சொந்தமாயிருக்கிறீர்கள்.

# நியாயப்பிரமாணம் சாபத்தைக் கொண்டுவருகிறது, விசுவாசம் விடுதலைத் தீர்ப்பைக் கொண்டுவருகிறது – கிறிஸ்து சிலுவையில் சாபத்தைச் சுமக்கிறார் 3:10-14

இதற்கு நேர்மாறாக: நியாயப்பிரமாணத்தின் பக்கம் திரும்புகிற யாவரும், நியாயப்பிரமாணத்தினால் நீதிமான்களாக விரும்புகிற யாவரும், **நியாயப்பிரமாணத்தின் சாபத்துக்குக்** கீழ்ப்படுகிறார்கள். ஏனென்றால் தேவனுடைய வார்த்தைகள் தெளிவானவை: நியாயப்பிரமாணத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிற **எல்லாவற்றிலும்** நிலைத்திருந்து, அது கோருகிறதைச் செய்யாதவன் எவனோ, அவன் சபிக்கப்பட்டவன். நியாயப்பிரமாணத்தின் ஒவ்வொரு கட்டளையும் கைக்கொள்ளப்பட வேண்டும். ஒரு கட்டளையை மட்டும் வெறுமனே பொறுக்கியெடுத்துக்கொள்ள முடியாது.

நியாயப்பிரமாணத்தின் அடிப்படையில், அதாவது நியாயப்பிரமாணக் கிரியைகளின் அடிப்படையில், ஒருவனும் நீதிமான் என்று தீர்க்கப்படுவதில்லை. அன்றும் இல்லை, இன்றும் இல்லை! பரிசுத்த வேதவாக்கியம் சொல்லுகிறது – நியாயப்பிரமாணத்தோடுகூடிய பழைய ஏற்பாடு வெகுகாலமாக இருந்தபோதிலும் –: **நீதிமான் என்மேலுள்ள விசுவாசத்தினால் பிழைப்பான்**. கிறிஸ்துவின்மேல் அசையாத நம்பிக்கையும் கிறிஸ்துவுக்கு உண்மைத்தன்மையும் என்றால், கிறிஸ்துவே என் ஜீவன் என்று அர்த்தம். விசுவாசத்தினால் நீதிமானானவன் பிழைப்பான்! **விசுவாசத்தில் வாழ்வது!**

நியாயப்பிரமாணத்தின் கொள்கை விசுவாசம் அல்ல, அது எப்போதும் அப்படியே: செய்கை, மதச் சாதனை. இவைகளைச் செய்கிறவன் இவைகளால் பிழைப்பான் என்று அது சொல்லுகிறது. **நியாயப்பிரமாண மனுஷன் கொடுக்க**

**வேண்டும், அவனுக்கு எதுவும் இலவசமாகக் கிடைப்பதில்லை.** நியாயப்பிரமாணம் கிருபையை அறியாது. நியாயப்பிரமாணத்தில் இறங்குகிறவன் அதை முழுவதுமாக நிறைவேற்றக் கடமைப்பட்டவன்! சமரசமும் இல்லை, கலப்பும் இல்லை, இடைவழியும் இல்லை. நியாயப்பிரமாணமும் கிறிஸ்துவின்மேலுள்ள விசுவாசமும் ஒன்றுக்கொன்று பொருந்தாது.

விசுவாச மனுஷனுக்கு இது பொருந்தும்: நம்மையோ கிறிஸ்து தம்முடைய சிலுவை மரணத்தினால் மீறப்பட்ட நியாயப்பிரமாணத்தின் மரணச் சாபத்திலிருந்து மீட்டார். நாம் அதை மீறினோம்; 100 % நிறைவேற்றுவதற்கு வெகு தூரத்தில் இருந்தோம். ஒரு பரிந்து பேசுகிறவர், ஒரு மத்தியஸ்தர் அல்லது வழக்கறிஞர் மூலமாக மட்டுமே நாம் விடுதலையாகி, பிழைக்க முடியும். நமக்காக முன்வந்து, நமக்குத் தகுந்ததைத் தம்மேல் ஏற்றுக்கொள்ளுகிற ஒரு நீதிமான் மூலமாக. இயேசு புரிந்துகொள்ள முடியாததைச் செய்தார்: **அவர் நமக்காகச் சாபமானார்!** ஏனென்றால் வேதவாக்கியம் உபாகமம் 21:23-ல் சொல்லுகிறது: மரத்திலே தொங்குகிற எவனும் சபிக்கப்பட்டவன். சிலுவை மரத்தில் மரித்துக்கொண்டிருந்த மேசியா, குற்றமற்றவரும் நீதிமானுமானவர், நமக்குப் பதிலாக மரணச் சாபமானார். பொல்லாத மனிதரால் மரணம் வரைக்கும் சிலுவையில் அறையப்பட்டார். ஆகவே அவருடைய உயிரின் விலையால் நாம் விலைகொடுத்து மீட்கப்பட்டிருக்கிறோம்! இது எல்லாருக்கும் பொருந்தும் – நியாயப்பிரமாணத்தினால் தேவனுக்கு முன்பாக நீதிமான்களாக முயலுகிற யூதருக்கும் புறஜாதிகளுக்கும். விருத்தசேதனம்பண்ணிக்கொண்ட கலாத்தியராகிய நீங்களும் கிறிஸ்துவின் மூலமாகச் சாபத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டிருக்கிறீர்கள்.

தகுதியாக வந்திருக்க வேண்டிய சாபத்திலிருந்து நடந்த இந்த ஒப்பற்ற மீட்பு, ஆபிரகாமுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வாக்குத்தத்தத்துக்கு வழியைத் திறக்கிறது: சிலுவையில்

அறையப்பட்டு, எழுப்பப்பட்டு, உயர்த்தப்பட்ட மேசியாவாகிய இயேசுவின் மூலம், ஆபிரகாமுக்கு வாக்குப்பண்ணப்பட்ட ஆசீர்வாதம் இப்போது எல்லாப் புறஜாதிகளுக்கும் தொட்டுணரக்கூடிய நிஜமாகிறது. கிறிஸ்துவில் அது எல்லா ஜனங்களிடமும் வருகிறது. யூதரும் புறஜாதிகளுமாகிய நாம் எல்லாரும் **வாக்குத்தத்தத்தைப்** பெறும்படிக்கு: **பரிசுத்த ஆவியானவரை**. தீர்க்கதரிசிகளாகிய ஏசாயா, எசேக்கியேல், யோவேல், சகரியா இப்படி முன்னறிவித்திருந்தார்கள். புதிய ஜீவனின் ஆவியை. வல்லமையின் ஆவியை. தேவனுடைய புதிய உலகத்தில் வீசுகிற சுதந்திரத்தின் ஆவியை – புதிய சிருஷ்டியின் சுவாசத்தை.

# தேவனுடைய வாக்கு நிலைத்து, மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தை மிஞ்சுகிறது; நியாயப்பிரமாணம் வாக்குத்தத்தங்களை ரத்துசெய்வதில்லை 3:15-18

சகோதர சகோதரிகளே, தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய விதத்திலேயே நான் பேசுகிறேன்: ஒருவன் ஒரு மரணசாசனத்தையோ உடன்படிக்கையையோ செய்து, அது சட்டப்படி உறுதியாகிவிட்டால், அதைச் செல்லாததாக்க எதுவும் இல்லை. ஒரு கூடுதல் விதிகூட அதன் சட்டவலிமையை மாற்ற முடியாது.

ஆபிரகாம் தேவனிடமிருந்து வாக்குத்தத்தத்தைப் பெற்றான். அவனுடைய சந்ததிக்கு அது செல்லுபடியான, மறுக்கமுடியாத மரணசாசனம்போல இருந்தது. இங்கே ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்டுவது எனக்கு முக்கியம்: சரியாகச் சொன்னால், வாக்குத்தத்தம் அநேக சந்ததிகளுக்கு, அதாவது கலாத்தியராகிய நீங்கள் சேராத ஆபிரகாமின் நேரடிச் சந்ததிகளுக்கும் நெருங்கிய இரத்த உறவினருக்கும் மட்டும், கொடுக்கப்படவில்லை. இல்லை, ஒரே சந்ததிக்கு, ஒரே வித்துக்கு. ஒரு நபருக்கு. அவர் யார் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? **அவர் கிறிஸ்துவே**. ஏனென்றால் ஈசாக்கில் எல்லா வாக்குத்தத்தங்களும் நிறைவேறவில்லை.

இதன் மூலம் நான் உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புவது: தேவன் ஆபிரகாமுக்குச் செய்த மரணசாசனம், 430 வருஷங்களுக்குப் பின்பு வந்த மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தால் ரத்தாகிறதில்லை. இல்லை, வாக்குத்தத்தம், எல்லா ஜனங்களுக்கும் ஆசீர்வாதம் என்ற தேவனுடைய உறுதிமொழியும் வாக்கும், நிலைத்திருக்கிறது. தேவன் ஆபிரகாமுக்கு வாக்குப்பண்ணின இந்தச் சுதந்தரம் நியாயப்பிரமாணத்தினால் வருமானால், அது இனி

வாக்குத்தத்தமல்ல. மறுபடியும் சொல்லுகிறேன்: தேவன் அதை ஆபிரகாமுக்கு வாக்குத்தத்தத்தினால் அருளினார். அது அவனுக்குத் தேவன் கொடுத்த உறுதிமொழி மாத்திரமே.

# நியாயப்பிரமாணத்தின் அர்த்தம், நோக்கம், முடிவு 3:19-24

அப்படியானால் நியாயப்பிரமாணத்துக்கு இன்னும் என்ன முக்கியத்துவம் இருக்கிறது என்று ஒருவர் கேட்பது நியாயமே. அது எதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டது? தோராவின் பயன் என்ன? தோரா தேவனுடைய ஜனத்துக்கு விவரிக்க முடியாத ஆசீர்வாதம். ஏனென்றால் அது **தேவன் எப்படிப்பட்டவர்** என்பதைக் காட்டுகிறது. முக்கியமாக, தேவனை அறியாத மற்ற ஜனங்களின் தவறுகளிலிருந்து தம்முடைய ஜனத்தைக் காக்க அவர் என்ன நன்மை செய்ய விரும்புகிறார் என்பதையும். தோரா **அவருடைய ஜனத்துக்கு ஒரு பாதுகாப்புக் கேடகமாயிருந்தது**. ஏனென்றால் அவருடைய ஜனத்தின் நடத்தைக்கு விதிகள் தேவையாயிருந்தன – தண்டனைகளும். தோரா கட்டளை மீறுதல்களை வெளிப்படுத்துகிறது. அது எச்சரிக்கிறது. மீறுதல்களைத் தண்டிக்கிறது. பார்க்க விரும்பினால், நாம் எல்லாரும் தேவனுடைய சித்தத்தை மீறுகிறவர்கள் என்பதையும் அது வெளிப்படையாகக் காட்டுகிறது. தேவனுடைய கட்டளைகளை நாம் ஒருபோதும் முழுமையாகக் கைக்கொள்ள முடியாது.

ஆனாலும் அது ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு மட்டுமே கொடுக்கப்பட்டது – தேவனுடைய வாக்குத்தத்தம் யாருக்கென்று நியமிக்கப்பட்டதோ, அந்த **சந்ததி** உலகத்துக்கு வரும்வரை.

நியாயப்பிரமாணமாகிய தோரா, தூதர்களின் ஏற்பாட்டின்படி இஸ்ரவேல் ஜனத்துக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. மோசேயின் மத்தியஸ்தத்தினால். வாக்குத்தத்தமோ முற்றிலும் வேறானது. ஆபிரகாம் அதை நேரடியாகத் தேவனிடமிருந்து பெற்றான். நான் என் அப்போஸ்தல ஊழியத்தையும் என் சுவிசேஷத்தையும் நேரடியாகத் தேவனிடமிருந்து

பெற்றதுபோல. மத்தியஸ்தர் இல்லாமல். இப்போது கிறிஸ்துவில் நிறைவேறியதை, ஒரே மெய்யான தேவன் தாமே ஆபிரகாமுக்கு உறுதியளித்தார்.

அப்படியானால் நியாயப்பிரமாணம் எப்படியோ வாக்குத்தத்தத்தோடு போட்டியிடுகிறது என்று இதிலிருந்து முடிவு செய்யலாமா? இல்லை, ஒருக்காலும் இல்லை. அப்படி இருந்தாலும், இந்த ஒரே நிபந்தனையின் கீழ்தான்: மெய்யாகவே ஜீவனைக் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு நியாயப்பிரமாணம் இருந்திருந்தால், நியாயப்பிரமாணத்தைக் கைக்கொள்வதிலிருந்தே நீதி வந்திருக்கும். அப்போது – அப்போது மாத்திரமே – நியாயப்பிரமாணம் ஜீவனுக்கு ஒரு வழியாகவும், தேவனுடைய நிபந்தனையற்ற வாக்குத்தத்தத்துக்கு ஒரு மாற்றாகவும் இருந்திருக்கும்.

ஆனால் வேதவாக்கியத்தில் என்ன காணப்படுகிறது? யூதரும் புறஜாதிகளுமாகிய எல்லாரும் நியாயப்பிரமாணம் கோருவதைச் செய்வதில்லை. பாவத்தின் வல்லமைக்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்ட மீறுகிறவர்களாக அவர்கள் வெளிப்படுத்தப்படுகிறார்கள். பாவத்தன்மை நியாயப்பிரமாணத்தினால் சந்தேகமின்றி வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. இதனால் தங்களுக்கு வாக்குத்தத்தம் அவசியம் தேவை என்பது எல்லாருக்கும் தெளிவாகிறது. அதை அவர்கள் உண்மையாகவே பெற்றுக்கொள்ளவும் முடியும்: அதாவது, இயேசு கிறிஸ்துவின்மேலுள்ள விசுவாசத்தை. **விசுவாசிக்கிறவர்களுக்கு மாத்திரமே அந்தப் பூர்வகால வாக்குத்தத்தம் அருளப்படுகிறது!**

கிறிஸ்துவின்மேலுள்ள இந்த விசுவாசம் சாத்தியமாவதற்கு முன்பு, நாம் ஒருவகையில் நியாயப்பிரமாணத்தின் பள்ளியில் இருந்தோம். நியாயப்பிரமாணத்தின் கண்காணிப்பிலும் பாதுகாப்பிலும். ஒருநாள் விசுவாசிக்க முடியும் என்ற இலக்கோடு. இந்த விசுவாசம் வெளிப்படும் அந்த நாளில். அப்போது விசுவாசத்தின் வழி கடைசியாக

நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழுள்ள நம்முடைய சிறையிருப்பையும் காவலையும் முடிவுக்குக் கொண்டுவரும். நியாயப்பிரமாணம் ஏறக்குறைய நம்முடைய உபாத்தியாயிற்று: ஒருபுறம் அது நம்மைப் பாதுகாத்தது. மறுபுறம், கிறிஸ்து நமக்கு எவ்வளவு தேவை என்பதையும் அது காட்டுகிறது – விசுவாசத்தினால் நம்மை நீதிமான்களாக்கி, தேவனோடு ஒப்புரவான உறவை அருளுகிற விடுதலையாளர் அவரே.

# விடுதலையாளர் விசுவாசத்தினால் நம்மைத் தேவனுடைய குமாரராக்கி, கிறிஸ்துவில் எல்லாரையும் வேறுபாடின்றி ஒன்றாக்குகிறார் 3:25-29

தேவனுக்கு நன்றி, அப்படியே நடந்தது. மேசியாவின்மேலுள்ள விசுவாசம் வந்து, அவர் நம்முடைய வாழ்க்கைக்குள் வந்தபோது, உபாத்தியை நாம் பின்னால் விட்டுவிட்டோம். நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழிருந்த காலம் முடிந்துவிட்டது. அதன் நோக்கம் நிறைவேறிவிட்டதே. நீங்கள் எல்லாரும் இப்போது உபாத்தியின் கீழுள்ள சிறுபிள்ளைகளும் மாணவர்களும் அல்ல. இல்லை! **விசுவாசத்தினால் நீங்கள் இப்போது தேவனுடைய முதிர்ந்த, உரிமையுள்ள குமாரரும் குமாரத்திகளுமாயிருக்கிறீர்கள்!** நீங்கள் வீட்டுக்கு வந்துவிட்டீர்கள்! பிதாவின் இருதயத்துக்கு. அவருடைய கரங்களுக்குள். இப்போது அவரே உங்களைப் பாதுகாக்கிறார், உபாத்தியாகிய நியாயப்பிரமாணம் அல்ல.

நீங்கள் விசுவாசித்த முதல் நாட்களை நினைத்துப் பாருங்கள். அப்போது என்ன நடந்தது? கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்குள் நீங்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்றீர்கள்! நீங்கள் தண்ணீரில் மூழ்கி மறுபடியும் வெளியே வந்ததை அநேகர் கண்டார்கள். அப்போது நீங்கள் **கிறிஸ்துவைத் தரித்துக்கொண்டீர்கள். ஒரு வஸ்திரத்தைப்போல.** இப்போது அவரே உங்கள் வாழ்க்கையின் சாராம்சம். இப்போது நீங்கள் அவருக்குச் சொந்தம். கிறிஸ்தவர்களாக இப்போது நீங்கள் அறியப்படுகிறீர்கள். உங்கள் வாழ்க்கையில் மேசியா காணப்படுகிறார். ஒவ்வொருவரிடத்திலும், நீங்கள் எல்லாரும் சேர்ந்திருக்கும்போதும். உங்களிடத்தில் கிறிஸ்து எதனால் காணப்படுகிறார் என்பதைப் பற்றிச் சற்றுப் பின்பு சொல்லுவேன்.

அழிந்துபோகிற உலகப்பிரகாரமான ஒழுங்குகளையும் வேறுபாடுகளையும், மத, சமூக, சமுதாய எல்லைகளையும் பாகுபாடுகளையும் நீங்கள் முழுவதுமாகப் பின்னால் விட்டுவிட்டீர்கள். ஏனென்றால் ஞானஸ்நானத்தில் மேசியாவை அறிக்கையிட்டு அவரை உங்கள் கர்த்தராக்கின நீங்கள் எல்லாரும் அவருக்குள் ஒன்றாயிருக்கிறீர்கள். மனிதருக்கிடையில் இனி எந்த வேறுபாடும் இல்லாத ஒரு ஒருமைப்பாடு. அந்தஸ்து, பாலினம், பதவி, சமூகநிலை, இனம், சாதி, வர்க்கம் ஆகியவற்றுக்குக் கிறிஸ்துவில் இனி எந்த முக்கியத்துவமும் இல்லை. கிறிஸ்துவில் யூதனென்றும் கிரேக்கனென்றுமில்லை, அடிமையென்றும் சுயாதீனனென்றுமில்லை, ஆணென்றும் பெண்ணென்றுமில்லை. **தேவனுக்கு முன்பாகவும் கிறிஸ்துவிலும் நாம் எல்லாரும் ஒன்றாயிருக்கிறோம்.**

ஆகவே ஆபிரகாமின் ஒரே சந்ததியாகிய கிறிஸ்துவோடு நீங்கள் இப்படி இணைந்திருந்தால், உண்மையாகவே நீங்கள் ஆபிரகாமின் வித்தாகியிருக்கிறீர்கள். வாக்குப்பண்ணப்பட்ட சுதந்தரத்தை, அதாவது ஆபிரகாமின் ஆசீர்வாதத்தை, நீங்கள் பெற்றுக்கொள்ளுகிறீர்கள்: விசுவாசத்தினாலான நீதி, தேவனுடைய பிதாத்துவம், புதிய சிருஷ்டியின் சுதந்தரவாளிகளாயிருத்தல். மறுபடியும் சொல்லுகிறேன்: விருத்தசேதனம் உங்களை ஆபிரகாமின் குமாரராக்குவதில்லை – இயேசு கிறிஸ்துவில் மாத்திரமுள்ள இரட்சிப்பே அப்படி ஆக்குகிறது.

# நியாயப்பிரமாணத்திலிருந்து தேவனுடைய குமாரரும் குமாரத்திகளுமாக: எல்லா மதத்தின் முடிவு 4:1-7

சுதந்தரவாளி சிறுபிள்ளையாயிருந்து, வயதுக்கு வராமலும் முதிர்ச்சியடையாமலும் இருக்கும்வரை, அன்றைய கலாச்சாரத்திலும் சமூக ஒழுங்கிலும் அவன் ஒரு அடிமையிலிருந்தோ கொத்தடிமையிலிருந்தோ வேறுபடுவதில்லை. அவன் – ஒருவகையில் காத்திருக்கும் நிலையில் – எல்லாச் சொத்துக்களுக்கும் சுதந்தரவாளியும் வருங்கால எஜமானுமாயிருந்தபோதிலும். ஆனால் அவன் உரிமை வயதை அடையும்வரை அவனுடைய காரியக்காரருக்கும் வீட்டு விசாரணைக்காரருக்கும் கீழ்ப்பட்டிருக்கிறான். தகப்பன் நியமித்த காலம் வரும்வரை.

அப்படியே யூதர்களாகிய நாமும் உலகத்தின் அடிப்படைக் கூறுகளுக்கு, அதாவது நியாயப்பிரமாணத்துக்கு, கொத்தடிமைகளையும் அடிமைகளையும்போலக் கீழ்ப்பட்டிருந்தோம். ஆம், அதில் சிறைப்பட்டிருந்தோம். அழிந்துபோகிற இந்த விழுந்த உலகத்துக்கு உரியதும், பிதாவோடு நம்மை நேரடியாக இணைக்கிற புத்திரசுவிகாரத்தின் கனத்துக்கும் மேன்மைக்கும் கீழானதுமான ஒன்றில் பிடித்துவைக்கப்பட்டிருந்தோம்.

ஆனால் பின்பு பரலோகப் பிதா குறித்த காலம் வந்தது. ஒருவகையில் “மேலிருந்து” நியமிக்கப்பட்டது: **காலம் நிறைவேறினபோது, தேவன் தம்முடைய குமாரனை நம்மிடம் அனுப்பினார்**. வாக்குப்பண்ணப்பட்டது நிறைவேறி, நியாயப்பிரமாணத்தின் காலத்தின் முடிவு சமீபித்தபோது. பரலோகத்திலிருந்து அனுப்பப்பட்டு, அவர் எல்லா மகிமையையும் விட்டுவிட்டார். ஒரு சாதாரண ஸ்திரீயினிடத்தில் பிறந்தார். முழுமையாக மனிதன். மெய்யான

யூதன். மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்துக்குக் கீழ்ப்பட்டவராகப் பிறந்து, அதை முழுமையாக நிறைவேற்றினார். நியாயப்பிரமாணத்துக்கும் அதன் பாதுகாவலுக்கும் கீழ்ப்பட்டு, மரணச் சாபத்தின் அச்சுறுத்தலின் கீழ் வாழ்ந்தவர்களை அவர் மீட்டுக்கொள்ளும்படிக்கே. இப்படி அவர் அவர்களை முழுமையான குமாரர், சுதந்தரவாளிகள் என்ற நிலைக்குள் நடத்திக்கொண்டுவந்தார். ஒரு புதிய யாத்திரையைப்போல: பழையவைகள் ஒழிந்துபோயின. புதியவைகள் உண்டாயின. கடைசியாக இப்போது நாம் தேவனுடைய குமாரரும் குமாரத்திகளுமாயிருக்கிறோம்.
சுவீகாரம்பண்ணப்பட்டவர்கள். மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தின் பாதுகாப்பின் கீழிருந்த சிறுபிள்ளைகளிலிருந்து, பிதாவின் முதிர்ந்த, சுதந்திரமான குமாரரும் குமாரத்திகளுமானோம். அவருடைய தலையீடு இதைச் சாத்தியமாக்கினது. மனிதராகிய நாம் பிதாவின் குமாரரும் குமாரத்திகளுமாகும்படிக்கு, குமாரன் மனிதனானார்.

நீங்கள் எல்லாரும் இப்போது நித்தியருடைய குமாரரும் குமாரத்திகளுமாயிருக்கிறபடியால், அவர் தம்முடைய குமாரனுடைய ஆவியை உங்கள் இருதயங்களுக்குள் அனுப்பினார். அவர் தம்முடைய குமாரனின் இடத்தை, ஆம், இயேசுவுக்கு அருகிலுள்ள இடத்தை, நமக்குக் கொடுத்தார். இந்த ஆவியானவர் நம்முடைய ஆவியோடுகூடக் கூப்பிட்டு, ஜெபித்து, வேண்டிக்கொள்ளுகிறார். நம்முடைய இருதயத்திலிருந்து, நம்முடைய உள்ளத்தின் ஆழத்திலிருந்து. நம்முடைய முழு இருப்பிலிருந்தும், மெய்யான தேவனுடைய பிள்ளைகள் மாத்திரமே சொல்லக்கூடிய புரிந்துகொள்ள முடியாத வார்த்தைகள் பாய்ந்துவருகின்றன: **அப்பா, அன்புள்ள பிதாவே!** நமக்குள் இருக்கும் கிறிஸ்துவாகிய இந்த ஆவியானவர், நம்முடைய இருதயங்களை தேவன்மேலுள்ள ஆழ்ந்த நம்பிக்கைக்கு மாற்றுகிறார். எல்லாவற்றையும் அவரிடமிருந்து எதிர்பார்க்கும்போதுதான் நாம் நம்முடைய

பிதாவுக்குப் பிரியமாயிருக்கிறோம். பெரிய நெருக்கத்தில் இந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லி ஜெபித்த இயேசுவைப்போலவே.

ஆகவே கவனியுங்கள், கிருபையினாலும் விசுவாசத்தினாலும் நீங்கள் யாராகியிருக்கிறீர்கள் என்பதை உணருங்கள்: நீங்கள் இனி மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தின் சிறுபிள்ளைக் கொத்தடிமைகள் அல்ல. நீங்கள் தேவனுடைய குமாரரும் குமாரத்திகளும்! ஆகவே ஆபிரகாமோடுகூடச் சுதந்தரவாளிகள். மேசியாவாகிய நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவின் மூலம். பிதா உங்களை எப்போதும் வைத்திருக்க விரும்பின இடத்துக்கு நீங்கள் இப்போது வந்து சேர்ந்திருக்கிறீர்கள்.

# நீங்கள் மறுபடியும் அடிமைகளாக விரும்புகிறீர்களா? நீங்கள் சுதந்திரத்தைப் பணயம் வைத்து, எல்லாவற்றையும் இழக்கத் துணிகிறீர்கள்! 4:8-11

இந்தப் பிதாவாகிய தேவனை நீங்கள் அறியாதிருந்த காலத்தை ஒருமுறை நினைத்துப் பாருங்கள். நீங்கள் விக்கிரகங்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருந்தீர்கள். அவை தெய்வங்கள் என்று நினைத்தீர்கள். ஆனால் அவை ஒன்றுமில்லாதவை. அவை கைகளால் செய்யப்பட்டவை. இப்போதோ ஒரே மெய்யான, ஜீவனுள்ள தேவனை நீங்கள் அறிந்திருக்கிறீர்கள். ஆம், முதலில் உங்களை அறிந்துகொண்டவர் அவரே. உங்களைத் தம்மிடத்தில் அழைத்து, தம்முடைய பிள்ளைகளாகவும் சுதந்தரவாளிகளாகவும் ஏற்றுக்கொண்டவர். ஆகவே கேள்வி இன்னும் கூர்மையாகிறது: பெலனற்றதும் தரித்திரமுமான அதன் அடிப்படைக் கூறுகளோடும் மதக் கருத்துகளோடும் கூடிய பழைய வாழ்க்கைக்கு, சரியாக இப்போது நீங்கள் எப்படித் திரும்பிப்போக விரும்ப முடியும்? அங்கே நீங்கள் ஆவிக்குரிய முதிர்ச்சியுள்ள குமாரரும் குமாரத்திகளும் சுதந்தரவாளிகளுமாயிருக்க முடியாது. இந்தக் கருத்துகளையும் இயேசுவில் முடிவுக்கு வந்த மதச் சடங்குகளையும் உண்மையாகவே மறுபடியும் பின்பற்ற விரும்புகிறீர்களா? இப்போது நீங்கள் குறிப்பிட்ட பண்டிகை நாட்களையும், மாதங்களையும், பண்டிகைக் காலங்களையும், வருஷங்களையும் கைக்கொள்ளுகிறீர்கள். நீங்கள் யூதர்களே அல்லாதிருந்தும். பயத்தோடு உங்கள் வாழ்க்கையை யூதப் பண்டிகை நாட்காட்டியின்படி அமைக்கிறீர்கள். ஆனால் இப்படி வாழ்வது சிறுபிள்ளைத்தனம். முதிர்ச்சியடையாத சிறு பிள்ளைகளைப்போல. இவை எதையும் நான் உங்களிடம் கொண்டுவரவில்லை. **உங்களைத் தேவனுடைய முதிர்ந்த**

**குமாரரும் குமாரத்திகளுமாக்குகிற சுவிசேஷத்தின் செய்தி இது அல்ல.** வாக்குத்தத்தத்தின் சுதந்தரவாளிகளாக்குகிற செய்தி இது அல்ல. உங்களுக்காக நான் பட்ட முழுப் பிரயாசமும் வீணாயிற்றோ என்று எனக்கு மிகுந்த பயமாயிருக்கிறது.

## அந்தச் சந்திப்புக்குப் பின்பு இது எப்படி நடக்க முடிந்தது? 4:12-20

அன்புள்ள சகோதர சகோதரிகளே, நாம் ஒருவரையொருவர் நன்றாகப் புரிந்துகொள்ளுகிறோமே. உங்களைக் கெஞ்சிக் கேட்கிறேன், இயேசுவினிமித்தம் நாம் ஒன்றுக்கொன்று சொந்தமாயிருக்கிறோமே. நான் உங்களிடம் எப்படி வந்தேன் என்று உங்களுக்கு நினைவிருக்கிறதா? நான் மோசமான சரீர நிலையில் இருந்தேன். ஏறக்குறைய முடிந்துபோன நிலையில் இருந்தேன். தாரசு மலைத்தொடரைக் கடந்து நீண்ட கால்நடைப் பயணத்துக்குப் பின்பு முற்றிலும் களைத்துப்போயிருந்தேன். இந்தப் பரிதாபமான நிலையில் நான் உங்களுக்குச் சுவிசேஷத்தை, நற்செய்தியை, பிரசங்கித்தேன். நீங்களோ? அதனிமித்தம் நீங்கள் என்னை அசட்டைபண்ணவுமில்லை, அருவருப்பினால் தரையில் துப்பவுமில்லை. அப்படி எதிர்பார்த்திருக்கலாம். ஆனால் நீங்கள் என்னைத் தேவனுடைய தூதனைப்போல ஏற்றுக்கொண்டீர்கள். அதற்கும் மேலாக, இயேசு கிறிஸ்துவையே ஏற்றுக்கொள்வதுபோல.

அதைக் குறித்து நீங்கள் மிகவும் சந்தோஷமாயிருந்தீர்கள். **அன்று நீங்கள் ஆச்சரியப்பட்டு, சந்தோஷத்தால் நிரம்பி வழிந்தீர்கள். ஆனால் அந்தச் சந்தோஷம் எங்கே போயிற்று?** உங்கள் கண்களைப் பிடுங்கி எனக்குக் கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு நீங்கள் மனம் உருகியிருந்தீர்கள்.

நான் இப்போது உங்களைக் கண்டித்து உங்களுக்குச் சத்தியத்தை எழுதுவதால், திடீரென்று உங்களுக்குச் சத்துருவாகிவிட்டேன் என்று உண்மையாகவே நினைக்கிறீர்களா? நீங்கள் தேவனுடைய குமாரரும் குமாரத்திகளுமாகும்படி உங்களுக்கு விருத்தசேதனத்தைப் பிரசங்கிக்கிற இந்த மனிதருக்கு நல்ல நோக்கங்கள் இல்லை. உங்களைத் தங்களைச் சார்ந்திருக்கும்படி செய்ய

விரும்புகிறார்கள். கிறிஸ்துவைச் சார்ந்திருக்கும்படி அல்ல. நீங்கள் அவர்களுடைய வெற்றிக்கோப்பையாக இருக்க வேண்டும். பவுலாகிய என்னை நீங்கள் சத்துருவாகக் கருத வேண்டும். அவர்களுக்காகவோ நீங்கள் வைராக்கியமாய்ப் பாடுபட வேண்டும். ஆம், நன்மைக்காகப் பாடுபடுவது முன்மாதிரியானது. நான் இல்லாதபோதும் உங்கள் வைராக்கியம் காணப்படுகிறது. அல்லது அப்போது நீங்கள் மறுபக்கத்துக்கு ஓடிப்போகிறீர்களோ? சுவிசேஷத்தின் சுதந்திரத்திலுள்ள தேவனுடைய முதிர்ந்த குமாரரையும் குமாரத்திகளையும்போல எப்போதும் வாழுங்கள்! இந்த மனிதருக்கு முன்பாகவும்!

என் பிள்ளைகளே, வேதனையான பிரசவ வேதனையோடு உங்களை இரண்டாம் முறை பெற்றெடுக்க வேண்டியிருப்பதுபோல உணருகிறேன். **கிறிஸ்து உங்களுக்குள் பிறக்கும்படிக்கு**. நான் முதல்முறை உங்களிடம் இருந்தபோதும் அப்படியே இருந்தது. கிறிஸ்து ஒருவரே – விருத்தசேதனமோ, நியாயப்பிரமாணமோ, மத வடிவங்களோ அல்ல – உங்கள் இருதயத்திலும் வாழ்க்கையிலும் உருவாக வேண்டும். உங்களுக்கு எவ்வளவு நல்ல தொடக்கம் இருந்தது! இப்போது மறுபடியும் உங்களோடிருக்க நான் என்ன கொடுக்கமாட்டேன்! உங்களை முகமுகமாய்ச் சரியான வார்த்தைகளால் கிறிஸ்துவுக்கும் அவருடைய சுதந்திரத்துக்கும் மறுபடியும் ஆதாயப்படுத்த. ஒரு கடிதம் சிலவேளை கடுமையாகவும் தனிப்பட்ட தொடர்பற்றதாகவும் ஒலிக்கிறது. மதப்பற்றின் அடிமைத்தனத்துக்குள் நீங்கள் திரும்ப விழுந்ததைக் குறித்து என்ன செய்வதென்று நான் அறியாதிருக்கிறேன்.

# இரண்டு ஸ்திரீகளும் ஆபிரகாமின் குமாரரும்; இரண்டு உடன்படிக்கைகள், இரண்டு மலைகள், இருமுறை எருசலேம் 4:21-31

யூதர்களாயிராதிருந்தும் யூதர்களைப்போல நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழ் வாழ விரும்புகிற கலாத்தியரே, நியாயப்பிரமாணத்தை நீங்கள் கேட்கவில்லையா? நீங்கள் எதில் இறங்கியிருக்கிறீர்கள் என்பதை மிக நன்றாக விளக்குகிற ஒரு சம்பவத்தை ஆபிரகாமைப் பற்றி மோசே முதலாம் புஸ்தகத்தில் அறிவிக்கிறார். ஆபிரகாமுக்கு இரண்டு குமாரர் இருந்தார்கள். ஒருவன் அவனுடைய அடிமைப்பெண்ணிடம் பிறந்தவன். மற்றவன் அடிமையல்ல, சுயாதீனமுள்ளவளாயிருந்த அவனுடைய மனைவியிடம் பிறந்தவன். அடிமைப்பெண்ணின் குமாரன் விசுவாசமில்லாமல் மனித பெலத்திலும் முயற்சியிலும் பிறப்பிக்கப்பட்டான். மற்றவன் – எல்லா மனித எதிர்பார்ப்புக்கும் சாத்தியத்துக்கும் எதிராக – தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தினாலும் உறுதிமொழியினாலும் உலகத்துக்கு வந்தான். இந்த இரண்டு ஸ்திரீகளுக்கும் நமக்கு ஒரு அடையாள, முன்னடையாள அர்த்தம் உண்டு. அவர்களை ஒருமுறை ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். இந்த இரண்டு ஸ்திரீகளில் ஒவ்வொருத்தியும், அதிகாரப்பூர்வமாகச் செய்யப்பட்ட ஒரு உடன்படிக்கையைக் குறிக்கிறாள். ஒன்று **சீனாய் மலையிலிருந்து** வந்தது; அங்கே ஒருவன் நியாயப்பிரமாணத்தின் அடிமைத்தனத்துக்குள் பிறக்கிறான். அதைக் குறிப்பவள் அடிமைப்பெண்ணாகிய **ஆகார்**. அரேபியாவிலுள்ள நியாயப்பிரமாணம் கொடுக்கப்பட்ட மலையை அவள் குறிக்கிறாள். அது இப்போதுள்ள **எருசலேமுக்கு** ஒத்திருக்கிறது, இஸ்ரவேல் ஜனத்தைக் குறிக்கிறது. மேசியா சிலுவையில் அறையப்பட்ட இந்த

எருசலேம், தன் பிள்ளைகளோடுகூட மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தின் அடிமைத்தனத்தில் இருக்கிறது.

ஆனால் இன்னொரு எருசலேமும் உண்டு – மேலே இருக்கிற **பரலோக எருசலேம்**. இந்தப் பரலோக நகரம் மேலிருந்து வருகிற எல்லாவற்றின் சாராம்சம்: அதாவது கிறிஸ்து, ஆவியானவர், அவருடைய ராஜ்யம், புதிய உலகத்தில் தேவனுடைய காணக்கூடிய பிரசன்னம். இந்த எருசலேம் ஆபிரகாமின் மனைவியைப்போலச் சுயாதீனமுள்ளவள். அவளே நம்முடைய தாய். பெரிய தீர்க்கதரிசியாகிய ஏசாயா 54-ஆம் அதிகாரத்தில் ஏற்கனவே இப்படிச் சொன்னார்: “ஒருபோதும் பிள்ளை பெறாத மலடியே, மகிழ்ந்திரு; ஒருபோதும் தாயாகாதவளே, ஆனந்தக் கூச்சலிட்டுக் களிகூரு! ஏனென்றால் கணவனுள்ளவளின் பிள்ளைகளைவிடத் தனித்திருப்பவளின் பிள்ளைகள் அதிகமாயிருப்பார்கள்.”

**கலாத்தியாவிலுள்ள கிறிஸ்தவர்களே, நீங்கள் எல்லாரும் ஈசாக்கைப்போல வாக்குத்தத்தத்தின் பிள்ளைகள்! சுதந்தரவாளிகளாயிருக்கும்படி சுதந்திரத்துக்குப் பிறந்தவர்கள்.**

அன்று மாம்சத்தின்படி பிறந்தவனாகிய இஸ்மவேல், ஆவியின்படி பிறந்தவனைத் துன்பப்படுத்தினான். அப்படியே நானும் இடைவிடாமல் அனுபவிக்கிறேன். உபத்திரவங்களைத் தூண்டிவிடுகிறவர்கள் யூதர்களே. ஏனென்றால் புறஜாதிகளுக்காகவும் வந்த சிலுவையில் அறையப்பட்ட மேசியாவை அவர்கள் புறக்கணிக்கிறார்கள்.

ஆனால் இந்தச் சூழ்நிலையைக் குறித்து வேதவாக்கியம் என்ன சொல்லுகிறது? சமரசம் இருக்கவில்லை. இன்றும் அப்படியே இருக்க வேண்டும்: அடிமைப்பெண்ணையும் அவள் குமாரனையும் பாளயத்திலிருந்து வெளியே தள்ளிவிடு! அவர்களைத் துரத்திவிடு. ஏனென்றால் அடிமைப்பெண்ணின் குமாரன் சுயாதீனமுள்ளவளாகிய சாராளின் குமாரனோடுகூடச் சுதந்தரிப்பதில்லை.

கீழ்ப்படுத்தலிலும் சொந்தச் சாதனையிலும் கட்டப்பட்ட தேவனோடுள்ள ஒரு உறவை இஸ்மவேல் குறிக்கிறான். அன்புள்ள பிதாவின் குமாரரும் குமாரத்திகளுமாக நம்மை ஆக்கின சுவிசேஷத்தின் மையமாகிய, புத்திரசுவிகாரத்தின் ஜீவனுள்ள உறவை ஈசாக்கு குறிக்கிறான்.

அன்புள்ள சகோதர சகோதரிகளே, சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறேன்: நாம் அடிமைப்பெண்ணின் பிள்ளைகள் அல்ல, சுயாதீனமுள்ளவளின் பிள்ளைகள். இது உங்களுக்கு என்ன அர்த்தம் தருகிறது, இந்த வேறுபாடு எவ்வளவு தீர்க்கமானது என்பதைத் தெளிவாக உணருங்கள்.

# ஒன்று அல்லது மற்றொன்று: முழு நியாயப்பிரமாணமா, அல்லது கிறிஸ்துவும் கிருபையும் சுதந்திரமுமா 5:1-12

கிறிஸ்து நமக்காக வந்தார். அவர் சுதந்திரத்தைக் கொண்டுவந்தார். நம்மை விடுதலையாக்கவே அவர் வந்தார். அவர் அதைச் செய்தார். இந்தக் **கிறிஸ்து அருளும் சுதந்திரத்தில்** நிலைத்திருங்கள். மறுபடியும் அடிமைத்தனத்துக்குள் இழுக்கப்பட இடங்கொடாதிருங்கள். எதிர்த்து நின்று உறுதியாயிருங்கள். பவுலாகிய நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்: நீங்கள் விருத்தசேதனம்பண்ணிக்கொண்டால், கிறிஸ்துவினால் உங்களுக்கு ஒரு பிரயோஜனமுமிராது. நீங்கள் நிறைவேற்ற விரும்புகிற நியாயப்பிரமாணத்தோடு கிறிஸ்துவுக்கும் அவருடைய விடுதலைக்கும் எந்தச் சம்பந்தமும் இல்லை. நீங்கள் நியாயப்பிரமாணத்தைச் செய்ய விரும்பினால், அது உங்களுக்கு உதவாது, ஆம், அதனால் உங்களுக்கு உதவவே முடியாது. இன்னொன்று, குமாரராகவும் சுதந்தரவாளிகளாகவும் ஆகும்படி நீங்கள் விருத்தசேதனம்பண்ணிக்கொண்டால், **முழு** நியாயப்பிரமாணத்தையும் நீங்கள் கைக்கொள்ள வேண்டும். அப்போது விருத்தசேதனம் போதுமானதற்கு வெகு தூரம். விருத்தசேதனத்தோடு முழு நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழுள்ள ஒரு வாழ்க்கையும் சேர்ந்தது. வஞ்சிக்கப்படாதிருங்கள். மலிவான சட்டவாதம் என்று ஒன்று இல்லை. நியாயப்பிரமாணம் விருத்தசேதனத்தைவிட அதிகமாகக் கோருகிறது!

அது எவ்வளவு தூரம் போகிறது என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? நியாயப்பிரமாணத்தினால் நீதிமான்களாக விரும்பினால், மேசியாவாகிய கிறிஸ்துவோடுள்ள உங்கள்

இணைப்பு அறுக்கப்பட்டுப் பிரிக்கப்படுகிறது. அப்போது நீங்கள் **தேவனுடைய கிருபையிலிருந்து விழுந்துபோனீர்கள்**. ஒரு உயிர்காக்கும் படகிலிருந்து விழுவதுபோல. உங்களை இரட்சித்து நீதிமான்களாக்கின, நாம் வாழ்கிற அந்தக் கிருபை, அப்போது உங்களுக்கு இனிச் செல்லுபடியாகாது. ஆனால் அவருடைய இலவசக் கிருபை உங்களுக்கு ஏன் போதவில்லை? நீங்கள் ஏன் உங்கள்மேலேயே சார்ந்திருக்க விரும்புகிறீர்கள்?

விடுதலையாக்கி ஒளிகொடுக்கிற தேவனுடைய ஆவியை நாம் பெற்றிருக்கிறோமே! அவருடைய வல்லமையினால் நாம் விசுவாசிக்கிறோம். அவர் மூலமாக நீதியின் நம்பிக்கைக்காகக் காத்திருக்கிறோம். அதுவே இரட்சிப்பின் பூரணமாகுதல். எல்லாம் வெளிப்பட்டு, நம்முடைய நீதிமானாக்கப்படுதலும், இயேசுவிலுள்ள முழு இரட்சிப்பும் காணப்படும் நாளை நாம் சந்தோஷத்தோடு எதிர்நோக்கியிருக்கிறோம். ஆகவே ஒவ்வொருவருக்கும் இது தெளிவாக வேண்டும்: மேசியாவில் ஒருவன் விருத்தசேதனமுள்ளவனாயிருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் எந்த வித்தியாசமும் இல்லை. கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுகிறவர்களுக்கு விருத்தசேதனமும் ஒன்றுமில்லை, விருத்தசேதனமில்லாமையும் ஒன்றுமில்லை. அதில் தேவனுக்குப் பிரியமானது எதுவுமில்லை. விசுவாசம், இயேசுவோடுள்ள இரட்சிக்கும் உறவு, மாத்திரமே கணக்கில் எடுக்கப்படுகிறது. தேவன் கிறிஸ்துவில் செய்ததிலும் இன்று செய்கிறதிலும் வைக்கும் நிபந்தனையற்ற நம்பிக்கை மாத்திரமே நம்மைத் தேவனோடு சரியான உறவுக்குள் கொண்டுவருகிறது. இந்த விசுவாசம் எப்படிக் காணப்படுகிறது? ஒருவருக்கொருவர் காட்டும் செயலூக்கமுள்ள, சுயநலமற்ற அன்பினால். உங்களை நீதிமான்களாகவும் தேவனுடைய குமாரராகவும் ஆக்குகிற விசுவாசத்தை இதனால் நீங்கள் அறிந்துகொள்ளலாம்.

நீங்கள் இவ்வளவு நன்றாகத் தொடங்கி, விசுவாசத்தில் இவ்வளவு நன்றாக ஓடிக்கொண்டிருந்தீர்கள். சுவிசேஷத்தின் சத்தியத்தைத் தொடர்ந்து பின்பற்றாதபடி இப்போது உங்களைத் தடுத்து நிறுத்தினவன் யார்? இந்தத் தூண்டுதல் உங்களை விசுவாசத்துக்கு அழைக்கிறவரிடமிருந்து வரவில்லை. இந்த நியாயப்பிரமாண போதகர்களுக்கு நீங்கள் செவிகொடுக்கும்போது, உங்கள் நிலைமைக்குப் பொருந்துகிற ஒரு தெளிவான ஒப்புமை உண்டு: கொஞ்சம் புளித்தமா பிசைந்த மா முழுவதையும் புளிக்கச்செய்யும்.

நீங்களும் இதை இப்படியே பார்ப்பீர்கள் என்று கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்குள் உங்களைக்குறித்து நம்பிக்கையாயிருக்கிறேன். உங்களைக் கலக்கி சட்டவாதத்துக்குள் தள்ளுகிறவர்கள், தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பில் தங்கள் செயலுக்குக் கணக்குக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். தங்கள் தீர்ப்பைப் பெறுவார்கள். ஒன்றும் நடக்காததுபோல அவர்கள் தப்பிப்போவதில்லை.

நான் இல்லாதபோது சொல்லப்படுகிறபடி, நான் உண்மையாகவே விருத்தசேதனத்தைப் பிரசங்கித்தால், நான் ஏன் இன்னும் யூதர்களால் துன்பப்படுத்தப்படுகிறேன்? ஒருமுறை யோசித்துப் பாருங்கள்! அப்படியானால் நான் பிரசங்கிக்கிற சிலுவையின் இடறலும் அவமானமும் என்னைத் துன்பப்படுத்துவதற்கு இனிக் காரணமாயிருக்காதே. இல்லை, நான் விருத்தசேதனத்தைப் பிரசங்கிப்பதுமில்லை, கோருவதுமில்லை. அது என் மனதில் ஒருபோதும் தோன்றாது.

உங்களைக் கலங்கப்பண்ணுகிறவர்கள், என்னைப் பொறுத்தவரை, தங்களை முழுவதுமாக அண்ணகர்களாக்கிக்கொள்ளலாம். அப்போது நியாயப்பிரமாணத்தின்படி (உபாகமம் 23:1) அவர்கள் இஸ்ரவேலுக்கு, தேவனுடைய ஜனத்துக்கு, இனிச் சொந்தமாயிருக்கவே மாட்டார்கள்.

## தேவ ஆவியின் சுயநலமற்ற சுதந்திரத்திலும் கனியிலும் வாழுங்கள் 5:13-24

மறுபடியும் சொல்லுகிறேன்: சகோதர சகோதரிகளே, நீங்கள் சுதந்திரத்துக்கு அழைக்கப்பட்டிருக்கிறீர்கள். சுயநலத்தின், விக்கிரக ஆராதனையின் அடிமைத்தனத்திலிருந்தும், மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தின் அடிமைத்தனத்திலிருந்தும்! **உங்கள் சுதந்திரம் தேவனுடைய சித்தம்**.

ஆனால் இந்தச் சுதந்திரத்தைத் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளாதிருங்கள், இப்போது கடைசியாகச் சுயநலத்தோடு மற்றவர்களைச் செலவில் வைத்து உங்களை நிலைநாட்டிக்கொள்ளலாம் என்பதுபோல. அல்லது பிறனைக் கருதாமல் உங்கள் விருப்பத்தைச் சாதிக்கலாம் என்பதுபோல. சுதந்திரம் என்பது இதுதான்: இப்போது அன்பினால் ஒருவருக்கொருவர் ஊழியம் செய்ய நீங்கள் சுதந்திரமாயிருக்கிறீர்கள். அப்போது மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தின் சாராம்சத்தையும் மிக முக்கியமானதையும்கூட நீங்கள் நிறைவேற்றுவீர்கள். **ஏனென்றால் அது ஒரே வார்த்தையில் நிறைவேறுகிறது: உன்னிடத்தில் நீ அன்புகூருகிறதுபோலப் பிறனிடத்திலும் அன்புகூருவாயாக.**

நியாயப்பிரமாணம் உண்மையில் முக்கியத்துவம் கொடுப்பதைவிட விருத்தசேதனக் கட்டளை உங்களுக்கு முக்கியமானால், நீங்கள் ஒருவரையொருவர் கடித்துப் பட்சித்துப்போடாதபடி எச்சரிக்கையாயிருங்கள். உங்களுக்குள் நடக்கிற உங்கள் எல்லாச் சண்டைகளிலும், விருத்தசேதனமுள்ளவர்களுக்கும் விருத்தசேதனமில்லாதவர்களுக்கும் இடையிலும், இது நடக்கக்கூடும்.

பரிசுத்த ஆவியானவரின் சுதந்திரத்திலும் வல்லமையிலும் வாழுங்கள். உங்கள் விசுவாசத்தின் அடிப்படையில் நீங்கள் அவரைப் பெற்றிருக்கிறீர்களே. நீங்கள் கிறிஸ்துவை அறியாதிருந்த உங்கள் பழைய வாழ்க்கையின் இச்சைகளை ஒருவரோடொருவர் நடந்துகொள்வதில் பின்பற்றாதிருக்க அவர் உங்களுக்கு உதவுகிறார். தேவனுடைய ஆவியானவர், ஆம், தேவனுடைய தனிப்பட்ட பிரசன்னம், உங்கள் வாழ்க்கைக்குள் வந்து, பழைய, மாம்சத்துக்குரிய, இயல்பான, பாவமுள்ள நடத்தையை மேற்கொள்ளுகிறார். மீட்கப்படாத உங்கள் நடத்தையைக் களைந்துபோட விருத்தசேதனம் உங்களுக்கு உதவாது. விஷயம் எதைப் பற்றியதென்றால், **உங்கள் இருதயத்தின் விருத்தசேதனத்தைப்** பற்றியதே. அது முக்கியமானது, அது தேவனுடைய ஆவியினால் நடக்கிறது.

பழைய, மாம்சத்துக்குரிய, பாவமுள்ள சுபாவம் உங்களுக்குள் இருக்கிற தேவனுடைய ஆவியானவருக்கு இடம் கொடுக்க விரும்புவதில்லை. அது தன்னையே நிலைநாட்டித் தன் விருப்பத்தைச் சாதிக்க விரும்புகிறது. ஆனால் நமக்குள் இருக்கிற தேவனுடைய ஆவியானவர் இந்தப் போராட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, கிறிஸ்துவின் சுபாவத்தை நமக்குள் பிறப்பிக்க விரும்புகிறார். ஆகவே “**ஆவிக்கும் மாம்சத்துக்கும்**” இடையிலான, பழைய வாழ்க்கைக்கும் புதிய வாழ்க்கைக்கும் இடையிலான போராட்டம் உங்கள் வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதி என்பதை உணர்ந்துகொள்ளுங்கள். முடிவு வரைக்கும். உங்களுக்குள் தனிப்பட்ட விதத்தில், ஆனால் முக்கியமாக உங்களுக்கு இடையிலும். மற்றப் பக்கம் விரும்புகிறபடி நீங்கள் செய்யாதபடி ஒவ்வொரு பக்கமும் தடுக்க விரும்புகிறது. ஆகவே உங்களைக் கட்டுப்பாடின்றி விட்டுவிடாதிருங்கள், உங்கள் பாவ நாட்டங்களைப் பின்பற்றாதிருங்கள்; தேவன் உங்களுக்குள் கிரியை செய்ய விரும்புகிறதைக் கவனியுங்கள்.

**தேவனுடைய ஆவியானவரால் நீங்கள் தூண்டப்பட்டு ஏவப்பட்டால், உங்கள் வாழ்க்கையின்மேல் வழிநடத்துதலும் ஆளுகையும் அவருக்கு இருந்தால், நீங்கள் நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழ் இல்லை. அப்போது நீங்கள் விசுவாசத்தினால் தேவனுடைய சுதந்திரமுள்ள குமாரராகவும் குமாரத்திகளாகவும் வாழ்கிறீர்கள் – உங்கள் பிதாவாகிய அப்பாவோடு ஐக்கியமாக.**

# மாம்சத்தின் கிரியைகள்

“மாம்சம்”, அதன் இச்சைகள், நாட்டங்கள் என்று நான் எதைக் குறிக்கிறேன் என்பதை நீங்கள் உண்மையாகவே புரிந்துகொள்ளும்படி, மாம்சத்தின் சில கிரியைகளை இப்போது பட்டியலிடுகிறேன். இவை எல்லாம் அல்ல. அவை உங்களையும், உங்கள் சபைகளையும், எல்லா மனிதரோடுமுள்ள உறவுகளையும் சேதப்படுத்தி அழிக்கின்றன. சுயநலத்தின் கிரியைகள் உங்கள் சொந்த வாழ்க்கையில் பழக்கமாகிவிட்டனவா என்று சோதித்துப் பாருங்கள். நீங்கள் அவைகளைப் பொறுத்துக்கொண்டு, உங்களை நீங்களே தாராளமாக மன்னித்துக்கொள்ளுகிறீர்களா என்றும். மாறாக அவைகளை உங்கள் வாழ்க்கையிலிருந்து துரத்திவிடுங்கள், நிறுத்திவிடுங்கள், மறுதலியுங்கள், நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் சிலுவைக்குக் கொண்டுவாருங்கள்.

முதலில் பாலியல் பாவங்களைக் குறிப்பிடுகிறேன். அவை பரவலாக இருக்கின்றன. அவை தடையின்றி அளவில்லாமல் வாழப்படும்போது, கட்டுப்பாடற்ற பாலியலுக்குத் தங்களை ஒப்புக்கொடுக்கும் எல்லா மனிதரையும், ஆண்களையும் பெண்களையும், இளைஞரையும் முதியோரையும், அவைகளின் அழிக்கும் விளைவு தாக்குகிறது. சிந்தனையிலோ, மனப்பான்மையிலோ, செயலிலோ. இப்போது ஒவ்வொன்றாக:

**வேசித்தனம்:** (கிரேக்கில் **porneia**) – விபசாரம், திருமணத்துக்கு வெளியே **எந்தவிதமான** பாலியல் செயலும், தன் வாழ்க்கைத்துணைக்கு உண்மையற்றிருத்தல்.

**அசுத்தம்:** வக்கிரமானவை, அழுக்கானவை; திருமணத்துக்குள்ளோ வெளியிலோ பாலியல் துறையில்

வெட்கமற்ற நடைமுறைகள்; உதாரணமாக, பெண்ணை வெறும் இச்சைப் பொருளாகத் தாழ்த்துதல்.

**காமவிகாரம்:** அளவின்மை, கட்டுப்பாடின்மை, பாலியல் துஷ்பிரயோகம்.

**விக்கிரக ஆராதனை:** சிருஷ்டிகரை அல்ல, சிருஷ்டிக்கப்பட்டவைகளை வணங்குதல். தேவனையும் அவருடைய சித்தத்தையும் வாழ்க்கையின் முதலிடத்திலிருந்து தள்ளுகிற எல்லாம். பத்துக் கட்டளைகளில் முதலாவது இதைக் குறித்து எச்சரிக்கிறது. கலாத்தியர் விடுவிக்கப்பட்டிருந்த விக்கிரக வழிபாடு.

**சூனியமூலிகைகள்:** (கிரேக்கில் pharmakeia) மாயவித்தை, சூனியம், அமானுஷ்யம், ஆவியுலகத் தொடர்பு ஆகிய துறைகளில் உணர்வுநிலையை மாற்றும் போதைப்பொருட்களை உட்கொள்ளுதல். வாழ்க்கையைச் சமாளிக்கவும், நிஜத்திலிருந்து தப்பியோடவும் போதைப்பொருட்களை உட்கொள்ளுதல்; உடல்நலத்தைக் கெடுத்து வாழ்க்கையை அழிக்கும் எல்லா விளைவுகளோடும்.

**பகை:** மனிதரையும் இனக்குழுக்களையும் விட்டு விலகுதலும் வெறுத்தலும்.

**விரோதம்:** பிரிவினை, சச்சரவு, சண்டை மனப்பான்மை.

**வைராக்கியம்:** ஒருவகைப் பொறாமை, சுயநலமான, சொந்த லாபத்தை நோக்கும் நடத்தைகள், சந்தேகங்கள், அதிகமான இழப்புப் பயங்கள்.

**கோபம்:** வன்முறையான சினவெடிப்புகள், மனிதர்மேலும் பொருட்கள்மேலும் கட்டுப்பாடற்ற தாக்குதல்கள், அநேகமுறை அற்ப காரியங்களுக்காக.

**சண்டைகள்:** சச்சரவுகளுக்கும் சூழ்ச்சிகளுக்குமான பொல்லாத நாட்டம்.

**பிரிவினைகள்:** ஒருமைப்பாட்டை இழத்தல். அதன் விளைவாக: சிதறுதல், முறிவுகள், பிணக்குகள்.

**கட்சிப்பற்றும் மதபேதங்களும்:** மதபேத சிந்தனை, விசேஷப் போதனைகளையோ சட்டவாதக் கோரிக்கைகளையோ ஆதரித்து மிதமிஞ்சி வலியுறுத்துதல், தனிச்சலுகை மனப்பான்மையுள்ள, குறுகிய, தங்களைத் தனிமைப்படுத்திக்கொள்ளும் குழுக்களை அமைத்தல்.

**பொறாமை:** மற்றவனுக்கு எந்த நன்மையும் கிடைக்க விரும்பாமல், அதைத் தானே உடையவனாயிருக்க விரும்பும் பழக்கம்.

**கொலை:** மனிதனைச் சிருஷ்டித்த தேவனுடைய ஆளுகைப் பகுதியின்மேல் நடக்கும் மிகக் கொடிய தாக்குதல்.

**வெறி:** அளவுக்கு மிஞ்சின மதுபானம், போதை நிலைகள்.

**களியாட்டு:** குடி, பெருந்தீனி விருந்துகள், போஜனப்பிரியம், சுகபோகம் நிறைந்த பாவமுள்ள வாழ்க்கைமுறை.

**இன்னும் பல.**

அன்புள்ள கலாத்தியரே, நான் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன், என் எச்சரிக்கையை மறுபடியும் சொல்லுகிறேன்: சபைகளில், உங்களுக்குள்ளும், இப்படிப்பட்டவைகளைப் பழக்கமாகச் செய்து, அவை பாவங்கள் என்று ஒப்புக்கொள்ள விரும்பாதவர்களுக்கு **தேவனுடைய நித்திய ராஜ்யத்தில் சுதந்தரம்** இல்லை. விருத்தசேதனம்பண்ணப்பட்டிருப்பது எனக்கு நித்திய சுதந்தரத்தை உறுதிப்படுத்தும் என்று நினைப்பதும் அப்போது முற்றிலும் அர்த்தமற்றது. “மாம்சத்தின்” வழி ஒருபோதும் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் முடிவதில்லை!

# ஆவியின் கனி

தேவனாகிய பரிசுத்த ஆவியானவர் உங்களிடத்தில் பிறப்பிக்க விரும்புவது முற்றிலும் வேறானது. அவருடைய சொந்தச் சுபாவம் உங்களிடத்தில் காணப்பட வேண்டும். ஆகவே, விசுவாசத்தில் ஆவியானவர் மூலமாக மாத்திரமே வளருகிற நல்ல கனியைக் கொடுக்கும் ஒரு வாழ்க்கையைத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள்:

**1. அன்பு:** தேவனுடைய தியாக அன்பு; அது ஓர் உணர்ச்சி அல்ல, சித்தத்தின் ஒரு தீர்மானம். தேவன்மேலும் மனிதர்மேலுமுள்ள அன்பு இல்லாவிட்டால், கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையிலும் எல்லாம் மதிப்பற்றது (1 கொரிந்தியர் 13). அவர் முந்தி நம்மில் அன்புகூர்ந்தபடியால் நாம் அன்புகூருகிறோம். இதனால் மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தையும் நிறைவேற்றுகிறோம். தேவனுடைய பரிசுத்த அன்பு எல்லாவற்றிலும் பெரியதும் மிக முக்கியமானதுமாயிருக்கிறது; ஆகவே அதை முதலாவது குறிப்பிடுகிறேன்.

**2. சந்தோஷம்:** தேவன் நமக்கு யாராயிருக்கிறார், நம்மிடத்திலும் மற்றவர்களிடத்திலும் என்ன செய்திருக்கிறார், இப்போது என்ன செய்கிறார், தம்முடைய வாக்குத்தத்தத்தின்படி என்ன செய்வார் என்பதைக் குறித்த உண்மையான, ஆழமான, உறுதியான சந்தோஷம்; ஒன்றாகச் சேர்ந்தும் அனுபவிக்கப்படுகிற, வெளிப்புற நிலைமைகளைச் (வறுமை, உபத்திரவம், வியாதி, பாடு) சார்ந்திராத சந்தோஷம்.

**3. சமாதானம்:** (எபிரெயத்தில் ஷாலோம்) சண்டை இல்லாமை மட்டுமல்ல, ஒப்புரவாகுதல், அன்பான ஒற்றுமை, பிணைப்பு, முழுமை, ஒருவரையொருவர் நோக்கி அடியெடுத்துவைத்தல்.

**4. நீடிய பொறுமை:** மற்றவர்களோடு நடந்துகொள்வதில் பொறுமையும் பெருந்தன்மையும்; உடன்மனிதரையும் சூழ்நிலைகளையும் சகிக்கத் தொடர்ந்து ஆயத்தமாயிருத்தல்; அன்பின் செயலற்றதுபோலத் தோன்றும், ஆனால் விடாப்பிடியான பக்கம். புல் வளர அதை இழுக்க வேண்டியதில்லை.

**5. தயவு:** நல்லெண்ணமுள்ள, எப்போதும் உதவுகிற, புரிந்துகொள்ளுகிற மனப்பான்மை, சாந்தமான சுபாவம், தாராள குணம்; அன்பின் செயலாக்கமுள்ள பக்கம்.

**6. நற்குணம்:** இருதயப்பூர்வமான நன்மை, தயவுக்கு ஒத்தது; நியாயமும் நல்லதுமானதை மற்றவனுக்குக் கொடுத்தல்; நன்மை செய்தல்.

**7. உண்மை: (விசுவாசம்)** – பற்றுறுதி; நம்பகத்தன்மை, நேர்மை என்னும் நற்பண்பு; எப்போதும் தம்முடைய வார்த்தையில் நிலைத்து, வாக்குத்தத்தங்களுக்கு உண்மையாயிருக்கிற தேவனைப் பின்பற்றுதல்.

**8. சாந்தம்:** மென்மை, சுயநலத்துக்கும் அளவுக்கு மிஞ்சின கோரிக்கைகளுக்கும் சுயமதிப்பீட்டு மிகைக்கும் எதிர்மாறானது; தன் பலவீனங்களையும் பாவத்தையும் உணர்ந்து தன்னைக் குறித்துத் தாழ்மையாயிருத்தல், மற்றவர்களின் பிரச்சினைகளிலும் பலவீனங்களிலும் அனுதாபம்.

**9. இச்சையடக்கம்:** சுயக்கட்டுப்பாடு, சுயஒழுக்கம், சுயஅடக்கம், சமநிலை, அளவோடும் நடுநிலையோடும் வாழ்தல்.

இவைகள் உங்களிடத்தில் காணப்பட்டால், நீங்கள் எந்த நியாயப்பிரமாணத்தையும் மீறவில்லை என்று நிச்சயமாயிருக்கலாம். இந்தக் கனியில் எதுவும் விலக்கப்பட்டதல்ல. மாறாக: இந்தக் குணங்களை நியாயப்பிரமாணம் கோருவதுமில்லை, பிறப்பிப்பதுமில்லை.

**இந்தக் கனிகள் எல்லாம், அந்த ஒரே கனி, ஒரே வார்த்தையில் சுருக்கப்பட்டிருக்கிறது: இயேசு கிறிஸ்து**. அவர் தம்முடைய ஆவியின் மூலம் உங்களுக்குள் வாழ்கிறார். ஆகவே உங்கள் வாழ்க்கையை அவர் ஒருவரிடமே ஒப்படையுங்கள்.

இயேசு கிறிஸ்துவுக்குச் சொந்தமானவர்கள், அவரை நம்புகிறவர்கள், விசுவாசத்துக்கு வந்தபோது தீர்க்கமான ஒன்றைச் செய்தார்கள்: பாவ இச்சைகளோடும் அழிக்கும் ஆசைகளோடும் கூடிய தங்கள் பழைய வாழ்க்கையை, மாம்சத்தை, **இயேசு கிறிஸ்துவின் சிலுவைக்குக்** கொண்டுவந்தார்கள். தங்கள் பழைய, பாவமுள்ள வாழ்க்கையைவிட்டு அறிந்தே திரும்பி, சிலுவையிடம், இயேசு கிறிஸ்துவிடம் வந்தார்கள். இந்தப் பழைய வாழ்க்கை சிலுவைக்கு மாத்திரமே தகுதியானது. நமக்குப் பதிலாக இயேசு மரித்த மரணத்தில் அது தண்டனைக்குள்ளாக்கப்பட்டு, இவ்விதமாக முடிவுக்கு வந்தது. அது இயேசுவின் மரணத்தில் மரித்தது. சிலுவையின் இந்த மரணத் தீர்ப்பை நீங்கள் உங்களுக்கென்று ஏற்றுக்கொண்டீர்கள். பழைய சுபாவத்திலிருந்தும் பழைய சுபாவத்துக்காகவும் (மாம்சம்) வாழ்வது உங்களுக்குக் கடந்தகாலம்.

# ஆவிக்கென்று விதைத்தல்: ஒருவருக்கொருவர் உதவியாயிருத்தல், அன்பை வாழ்தல், தாராளமாயிருத்தல், தன்னைப் பற்றிப் பெருமைகொள்ளாதிருத்தல் 5:25-6:10

தேவனுடைய ஆவியானவர் நமக்குப் புதிய ஜீவனை அருளியிருக்கிறார். நம்மைப் புதிய சிருஷ்டியாக்கியிருக்கிறார். நம்முடைய இருப்பு புதியது. அது தேவனுடைய கரத்தில் இருக்கிறது. ஆகவே இப்பொழுதும் அதற்கேற்ப வாழுங்கள். ஆவியானவரைப் பின்பற்றுங்கள்! அவருடைய தடத்தை! ஒன்றாக, ஒருவரோடொருவர் ஒருமைப்பாட்டில். **வருங்காலத்தின் வாழ்க்கையை இப்போதே இங்கே வாழுங்கள்.**

ஒருவரிடமிருந்தொருவரும் ஒருவருக்கு முன்பாக ஒருவரும் வீண் புகழையும் கனத்தையும் தேடுவதை நிறுத்துவோமாக. ஒருவரையொருவர் கோபமூட்டுவதையும் சவாலிடுவதையும் கடைசியாக நிறுத்துவோமாக! ஒருவர்மேல் ஒருவர் பொறாமைப்படுவதை நிறுத்துவோமாக! இவை எல்லாம் சிலுவையில் முடிவுக்கு வந்துவிட்டனவே!

அன்புள்ள சகோதர சகோதரிகளே, எவனும் ஒரு **தவறான அடி** எடுத்து இடறலாம். எவனும் ஒரு பாவத்தினாலோ மீறுதலினாலோ திடீரென்று மேற்கொள்ளப்படலாம். எவனும் பக்தி அல்லது தேவபயம் எது என்பதைப் பற்றிய ஒரு தவறான பார்வையைச் சிலவேளை பின்பற்றலாம். ஆனால் ஆவிக்குரியவர்களாகிய நீங்கள், ஆவியின் வாழ்க்கையை வாழ்கிறவர்களாகிய நீங்கள், உங்கள் பிறன் இடறுவதைக் காணும்போது, அவனைத் தூக்கிவிடுங்கள். அவனைச் சீர்ப்படுத்தித் திருத்துவதன் மூலம். அவனுடைய தவறான அடியை அவனுக்குச் சுட்டிக்காட்டுங்கள். அவன் அதைத் தானே கவனிக்காதபோது முக்கியமாக. ஆவியின் தடத்துக்கு

அவன் திரும்ப வர உதவுங்கள். ஆனால் சாந்தத்தோடு, கவனத்தோடு, இழிவாகப் பார்க்கிற அல்லது அகங்காரமுள்ள விமர்சகர்களாக அல்ல. உங்கள் எல்லாருக்கும் அதுவே நடக்கக்கூடுமே. விழிப்பாயிருங்கள்! நீங்களும் அதே சோதனைகளுக்கு உட்பட்டிருக்கிறீர்கள், விழுந்து இடறும் அபாயத்திலும் இருக்கிறீர்கள். அப்போது உங்கள் சொந்தப் பாவங்களையும் தவறுகளையும் கருத்தில்கொண்டு, உங்களை நீங்களே சுயவிமர்சனத்தோடு சோதித்துப் பாருங்கள். இப்படிப்பட்டது இதுவரை ஒருமுறையும் நடக்காதவன் ஒருவனும் இல்லை என்றே தோன்றுகிறது. **சரியாக அப்போதுதான் நமக்கு ஒருவருக்கொருவர் தேவை!**

கிறிஸ்து மனப்பூர்வமாய்ச் சிலுவையையும் நம்முடைய பாவங்களையும் சுமந்ததுபோல, ஒருவர் பாரத்தை ஒருவர் சுமப்போமாக. நம்முடைய பலவீனத்தின், இடைவிடாமல் சோதனைக்கு இரையாகும் தன்மையின் பாரத்தை. சபை இன்னும் பாவம் செய்கிறவர்களின் கூட்டமும்கூட. அது இடைவிடாமல் பாவத்தால் அச்சுறுத்தப்படுகிறது. நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் துணைநின்று சேர்ந்து சுமக்க வேண்டிய பாரங்களும் உண்டு: வியாதி, பணக் கஷ்டங்கள், உபத்திரவம், தனிமை, பயம், அவநம்பிக்கை, அளவுக்கு மிஞ்சின சுமை, இன்னும் பல.

இப்படி நீங்கள் நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றுகிறீர்கள். **கிறிஸ்துவின் பிரமாணத்தை!** செயலற்றிருத்தல், பிறன்மேல் அக்கறையின்மை, சோம்பல் தேவனுடைய ஆவியிடமிருந்து வருவதில்லை. “நேரமில்லை”, “ஆர்வமில்லை”, அல்லது “இதில் அர்த்தமில்லை”, அல்லது “இது நம்பிக்கையற்றது” என்று சொல்வது ஆவியின் அணிவகுப்பு ஒழுங்கில் ஒரு தெரிவு அல்ல. தவறுகளும் பாவங்களும் இருந்தாலும் நாம் தொடர்ந்து ஒருவரையொருவர் நேசிப்போம்! நம்முடைய விசுவாசம் செயலுள்ள அன்பில்தான் கிரியை செய்து தன்னை நிரூபிக்கிறது.

ஒருவன் தான் விசேஷமானவன், அல்லது குறையற்றவன், அல்லது மற்றவன் தனக்குத் தேவையில்லாதவன் என்று எண்ணினால், அவன் தன்னைத்தானே வஞ்சிக்கிறான். ஆகவே ஒவ்வொருவனும் தன்னைச் சோதித்து, தான் சாதிப்பதைப் பார்க்கட்டும். **அதுவும் தேவனுக்கு முன்பாக.** மற்றவர்களோடு ஒப்பிட்டு அல்ல. நம்முடைய இருதயங்களை அறிந்த தேவனே ஒரே அளவுகோல். சுய வஞ்சனைக்கும் சுய மேட்டிமைக்கும் எதிரான சிறந்த பாதுகாப்பு இதுவே. அப்போது, இன்னும் விரும்பினால், ஒருவன் தன் செயல்களைக் குறித்து மேன்மைபாராட்டலாம். நாம் தேவனுக்கு முன்பாக நிற்கும் அந்த நாளில் ஒவ்வொருவனும் தனக்குத்தானே பொறுப்பாயிருப்பான்.

ஒவ்வொருவருக்கும் சபையில் தனக்குரிய வேலையும் கடமையும் உண்டு; அதை வெறுமனே மற்றவர்மேல் தள்ளிவிட முடியாது. **ஆவியிலுள்ள வாழ்க்கை எப்போதும் ஐக்கியத்திலுள்ள வாழ்க்கை!**

## விதைப்பும் அறுப்பும்

உங்களுக்கு நல்ல போதனையும் உபதேசமும் கொடுக்கிறவர்களை ஆதரியுங்கள். வார்த்தைகளால் மட்டுமல்ல, செயலிலும் பண உதவியிலும். ஆவிக்குரியவைகளைப் பெறுகிற நீங்கள் உலகப்பிரகாரமானவைகளைத் திருப்பிக்கொடுக்க ஆயத்தமாயில்லாவிட்டால், சுவிசேஷத்தில் ஆழமான, நல்ல போதனை இருக்க முடியாது என்பதைக் குறித்து ஆச்சரியப்படாதிருங்கள். **உங்கள் போதகர்களையும், தலைவர்களையும், மேய்ப்பர்களையும் ஆதரியுங்கள்!**

நீங்கள் ஒருவரோடொருவர் எப்படி நடந்துகொள்ளுகிறீர்கள் என்பது முக்கியமல்ல என்று ஒருபோதும் நினைக்காதிருங்கள். மோசம்போகாதிருங்கள், தேவனை ஏமாற்ற உங்களால் முடியாது. எல்லாருக்கும் **விதைப்பும் அறுப்பும் என்னும் இயற்கை விதி** பொருந்தும். **மனுஷன் எதை விதைக்கிறானோ அதையே ஒருநாள் அறுப்பான்.** நம்முடைய செயல்களுக்கும், சிந்தனைக்கும், நடத்தைக்கும் எப்போதும் விளைவுகள் உண்டு. ஒருநாள் நாம் அவைகளைச் சந்திப்போம். மண்ணிலுள்ள விதையிலிருந்து ஏதோ ஒன்று வளர்ந்து வெளிவருவது எவ்வளவு நிச்சயமோ அவ்வளவு நிச்சயமாக. தன் வாழ்க்கை என்னும் வயலில் பழையதையும் மீட்கப்படாததையும் விதைக்கிறவன் **அழிவை** அறுப்பான். விளைவுகளில்லாமல் செய்ய முடியாத மாம்சத்தின் கிரியைகள் எவை என்று சற்று முன்புதான் உங்களுக்கு எழுதினேன். தன் வாழ்க்கையையும் தன் வளங்களையும், தன் வாழ்நாளையும், சக்தியையும், பணத்தையும், தனக்காக வாழ்க்கையின் எண்ணற்ற இன்பங்களிலும் பொழுதுபோக்குகளிலும் முதலீடு செய்கிறவன், இவை எல்லாம் அழிந்துபோகின்றன என்று ஒருநாள் கணக்குப் பார்த்துச் சொல்லுவான்.

ஆனால் தன் வாழ்க்கை என்னும் வயலில் ஆவிக்கென்று விதைக்கிறவன் தேவனிடமிருந்தும் அவருடைய ஆவியிடமிருந்தும் **நித்திய ஜீவனை** அறுப்பான். சீக்கிரத்திலேயே தேவனுடைய புதிய சிருஷ்டியில், அவருடைய நித்திய ராஜ்யத்தில். ஆகவே நன்மை செய்வோமாக – அது வீணானதல்ல. சோர்ந்துபோகாதிருப்போமாக, ஏனென்றால் அறுப்பின் காலம் வரும். ஒரு பெரிய அறுவடைப் பண்டிகை நமக்காகக் காத்திருக்கிறது. ஒருபோதும் முடியாத ஒன்று. ஆனால் நன்மை செய்வதை நாம் நிறுத்தக்கூடாது. அது வீணாகத் தோன்றும்போதும், உடனடியாக நன்றியுள்ள எதிரொலி கிடைக்காதபோதும்கூட. ஆகவே நமக்கு இன்னும் காலமும் சந்தர்ப்பங்களும் இருக்கும்வரை, **எல்லா மனிதருக்கும்** நன்மை செய்வோமாக. தேவனுடைய இருதயத்தோடும் திறந்த கரங்களோடும் உதவி தேவைப்படுகிற எல்லாரையும் சந்தித்து அவர்களை ஆசீர்வதிப்போமாக. கிறிஸ்துவில் உங்கள் சகோதர சகோதரிகளோடு நீங்கள் ஒன்றாயிருக்கிற விசுவாசிகளின் சபையில் தொடங்குங்கள். அங்கே நீங்கள் அனுதினமும் ஆவிக்கென்று விதைக்கலாம்.

# தேவனுடைய தலையீடு: கொல்கொதாவின் சிலுவையே வேறுபாட்டை உண்டாக்குகிறது; அது ஒரே நேரத்தில் முடிவும் தொடக்கமுமாயிருக்கிறது 6:11-18

நன்றாக எழுதத் தெரிந்த ஒரு அன்புள்ள சகோதரனுக்கு இதுவரை சொல்லி எழுதுவித்த என் நிருபத்தின் முடிவில், என் சொந்தக் கையால் உங்களுக்கு எழுதுகிறேன். பெரிய எழுத்துக்களிலிருந்து நீங்கள் அதைக் கவனிப்பீர்கள். உங்களுக்கு விரிவாக விளக்கினதைச் சில வார்த்தைகளில் சுருக்கி, சாராம்சத்துக்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

அர்த்தமற்ற விருத்தசேதனத்துக்கு உங்களை நெருக்குகிறவர்கள் நல்ல பெயர் பெறவும், தங்கள் பிடிவாதமான பணியை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றவுமே விரும்புகிறார்கள். அதில் அவர்கள் வெற்றி பெற்றால், கிறிஸ்துவின் சிலுவையினிமித்தம் தங்கள் யூத நாட்டாரால் வரும் உபத்திரவத்துக்கு அவர்கள் பயப்பட வேண்டியதில்லை. **அவர்களுக்குக் கிறிஸ்துவின் சிலுவையைவிட விருத்தசேதனம் முக்கியமானது. நீங்கள் யூதர்களாக வேண்டும் என்பதே அவர்களுடைய இலக்கு.**

ஆனால் விருத்தசேதனம்பண்ணப்பட்ட இந்தக் கள்ள மிஷனரிகள் தாங்களே நியாயப்பிரமாணத்தைக் கைக்கொள்வதில்லை. உங்கள் விருத்தசேதனத்தைக் குறித்து மேன்மைபாராட்டும் புகழை அவர்கள் தேடுகிறார்கள். எதிரியின் உச்சந்தலைத் தோலை உயர்த்திப்பிடித்துத் தங்கள் வெற்றியைக் கொண்டாட விரும்புவதுபோல.

ஆனால் பவுலாகிய எனக்கு **சிலுவையின் மேன்மை** ஒன்றே நாடத்தக்கது. சிலுவை ஒவ்வொரு மனிதப் புகழாசையின்மேலும் கோடு கிழித்துவிடுகிறது. மனிதருக்கு முன்பாகவும் மனிதரிடமிருந்தும் வரும் புகழும் கனமும் எனக்கு

அக்கறையில்லை. நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் சிலுவையே நம்முடைய ஒரே நம்பிக்கை – ஆம், நாம் நிற்கிற மையமும் கன்மலையும் அதுவே. எனக்கு அதன் அர்த்தம்: உலகத்தோடு முடிந்தது! அதன் மத, சட்டவாதக் கூறுகளோடும் அதன் விக்கிரக வாழ்க்கைமுறைகளோடும் முடிந்தது. யூத மார்க்கத்தில் ஒருகாலத்தில் எனக்கிருந்த என் சொந்த வாழ்க்கைமுறையோடும். அங்கே ஒரு புதிய உலகம் பிறந்தது. மரணம் அல்ல, ஜீவனே சிலுவையின் இலக்கும் நம்பிக்கையும்! சாபத்தின் மரம் நமக்கு ஜீவவிருட்சமாகிறது.

நானோ அழிந்துபோகிற இந்தப் பழைய உலகத்துக்கு அந்தச் சிலுவையில் மரித்தேன். நான் இனி அதற்குச் சொந்தமல்ல. அதனால் இனி எனக்கு எதையும் கொடுக்க முடியாது. அதனால் இனி எதையும் கோர முடியாது. **சிலுவைக்குப் பின்பு திரும்பிப்போதல் இல்லை!**

விருத்தசேதனமுள்ளவனாயிருப்பதும் இல்லாதிருப்பதும் சிலுவையினால் கடந்தகாலத்துக்குரியதாகிவிட்டது. சிலுவை ஒரு புதிய சிருஷ்டியின் தொடக்கம். மனிதர் செய்ய வேண்டியது அல்ல, தேவன் செய்ததும் சிருஷ்டித்ததுமே. கிறிஸ்துவில் ஒரு புதிய இருப்பும் இளைப்பாறுதலும். புதிய யுகம் தொடங்கிவிட்டது. இப்போது **விசுவாசமும், கிருபையும், விடுதலையாக்குகிற கிறிஸ்துவின் பிரமாணமும்** மாத்திரமே கணக்கில் எடுக்கப்படுகின்றன.

**புதிய சிருஷ்டி** என்னும் இந்த அளவுகோலின்படி வாழ்கிற யாவரும் தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்தின் கீழும், அவருடைய சமாதானத்தின் கீழும், அவருடைய இரக்கத்தின் கீழும் இருக்கிறார்கள். அவர்களே தேவனுடைய மெய்யான இஸ்ரவேல். ஆம், தேவனுடைய புதிய இஸ்ரவேல், விசுவாசத்தினால் ஆபிரகாமின் பிள்ளைகள். விருத்தசேதனம் உங்களை அடிமைத்தனத்திலிருக்கிற பழைய எருசலேமோடும், நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழுள்ள இஸ்ரவேலோடும் இணைக்கிறது.

யூத மார்க்கத்துக்குத் திரும்பிப்போகும் உங்கள் தகாத செயல்களால் இனியும் எனக்குத் தொல்லை கொடாதிருங்கள்! நான் உபத்திரவத்தின் தழும்புகளை என் சரீரத்தில் சுமக்கிறேன். இயேசு தம்முடைய சிலுவையின் தழும்புகளைச் சுமப்பதுபோல. என் தழும்புகள் தெளிவான மொழியில் பேசுகின்றன. நான் பிரசங்கிக்கிற சிலுவையின் மொழியில்.

**நம்முடைய கர்த்தரும் இரட்சகருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் கிருபை** அனுதினமும் உங்கள் சிந்தனைகளில் நிலைத்திருப்பதாக. **அதன்மேல் கட்டுங்கள், அதன்மேல் நம்பிக்கை வையுங்கள், அதிலிருந்து வாழுங்கள்.**

ஆமென்.

# நிறைவாக

வாசிக்கும்போது தேவன் உங்களோடு எப்படிப் பேசுகிறார் என்பதை நீங்கள் உணர்ந்திருப்பீர்கள் என்று மிகவும் நம்புகிறேன். அவர் எப்படி உற்சாகப்படுத்துகிறார், போதிக்கிறார், ஆனால் அவரிடமிருந்து வராததும் ஆகவே நமக்குத் தீங்கு செய்வதுமான எல்லாவற்றையும் குறித்து எச்சரிக்கவும் செய்கிறார் என்பதை.

உங்களைக் குறித்தும் நேரடியாக உங்களுக்கும் அவர் சொன்ன எல்லா நன்மைக்காகவும் அவருக்கு நன்றி செலுத்துங்கள்.

உங்களுக்குக் கேள்விகள் இருந்தால், எங்களுக்கு எழுதுங்கள்: hj-ronsdorf@t-online.de

புதிய ஏற்பாட்டின் மேலும் பல பகுதிகளை www.hans-joerg-ronsdorf.de என்ற இணையதளத்தில் காணலாம்.

## இன்னும் சில முக்கியமான ஆலோசனைகள்:

வேதாகமத்தை வாசியுங்கள். கூடுமானால் தவறாமல்.

மற்ற மனிதரோடு சேர்ந்து வேதாகமத்தை வாசியுங்கள் – அதைப் பற்றி ஒருவரோடொருவர் பகிர்ந்துகொள்ளுங்கள்.

தேவன் தம்முடைய வார்த்தையை உங்களுக்கு ஜீவனுள்ளதாக்கும்படி ஜெபியுங்கள் – அவர் நேரடியாக உங்களோடு பேசுவதுபோல.

வசனப்பகுதியைச் சத்தமாக, தொடர்ந்து இரண்டு முறை வாசியுங்கள்.

## வசனப்பகுதியிடம் இந்தக் கேள்விகளைக் கேளுங்கள்:

இந்தப் பகுதிக்கு நீங்கள் என்ன தலைப்பு கொடுப்பீர்கள்?

இந்தப் பகுதி தேவனைப் பற்றியும் இயேசுவைப் பற்றியும் என்ன சொல்லுகிறது?

இந்தப் பகுதி மனிதரைப் பற்றி என்ன சொல்லுகிறது?

இந்தப் பகுதியிலிருந்து நாம் என்ன கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்?

நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்?

இந்த வார்த்தை நம்மை எப்படி உற்சாகப்படுத்துகிறது?

நீங்கள் மறுபடியும் சந்திக்கும்போது, உங்கள் அனுபவங்களைப் பற்றியும் நிகழ்வுகளைப் பற்றியும் பேசுங்கள்.

இயேசு கிறிஸ்துவை நேசித்துக் கனம்பண்ணுகிற, வேதாகமத்தை மதித்து, வாசித்து, கருத்தோடு எடுத்துக்கொள்ளுகிற கிறிஸ்தவர்களோடு தொடர்பையும் ஐக்கியத்தையும் தேடுங்கள்.